

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

ที่ตั้งของหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม

ประกอบด้วย

- หมู่ที่ 1 บ้านดม
- หมู่ที่ 2 บ้านภูมิคดี
- หมู่ที่ 3 บ้านสนบ
- หมู่ที่ 4 บ้านสตึง
- หมู่ที่ 5 บ้านภูมิโปน
- หมู่ที่ 6 บ้านชีจรุก
- หมู่ที่ 7 บ้านภูมิสวย
- หมู่ที่ 8 บ้านภูมิขนุน
- หมู่ที่ 9 บ้านภูมิโพธิ์
- หมู่ที่ 10 บ้านสันติสุข
- หมู่ที่ 11 บ้านเทพอุดม
- หมู่ที่ 12 บ้านภูมิพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลม

(ปัจจุบันเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2554)

ตั้งอยู่ที่ หมู่ 5 ตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

- โทรศัพท์ 044 060346

- โทรสาร 044 060346

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลมมีลักษณะเป็นที่ราบ ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง เป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยประมาณ 58 % เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร 40 % และมีพื้นที่ส่วนอื่น 2 % มี 3 ฤดูกาล (ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว)

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี 3 ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงต้นเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนอง และลมกระโชกแรง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง 35 – 39 องศาเซลเซียส ร้อนจัดมีอุณหภูมิประมาณ 40 องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม - ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ 1 - 2 สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือน กรกฎาคม มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ 800 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงปลายเดือนตุลาคมนานราว 1 -2 สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ 14 องศา

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ 85 % ดินลูกรังประมาณ 5 % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ 10 %

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค จำนวน 5 แห่ง แหล่งน้ำทั้ง 5 แห่ง เคยเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อเพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

ลำห้วย	2	แห่ง	สระน้ำ	2	แห่ง
หนองน้ำ	18	แห่ง	บ่อน้ำตื้น	48	แห่ง
ลำคลอง	1	แห่ง	บ่อบาดาล	-	แห่ง
บึง	-	แห่ง	อ่างเก็บน้ำ	-	แห่ง
แม่น้ำ	-	แห่ง	ฝาย	13	แห่ง
ถังน้ำ คสล.	38	แห่ง	เหมือง	-	แห่ง
อื่นๆ (ระบุ)	-	แห่ง			

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นพื้นที่ป่าละเมาะ มีต้นไม้ที่ชาวบ้านปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ผลัดใบ เช่น สวนยาง เป็นต้น

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

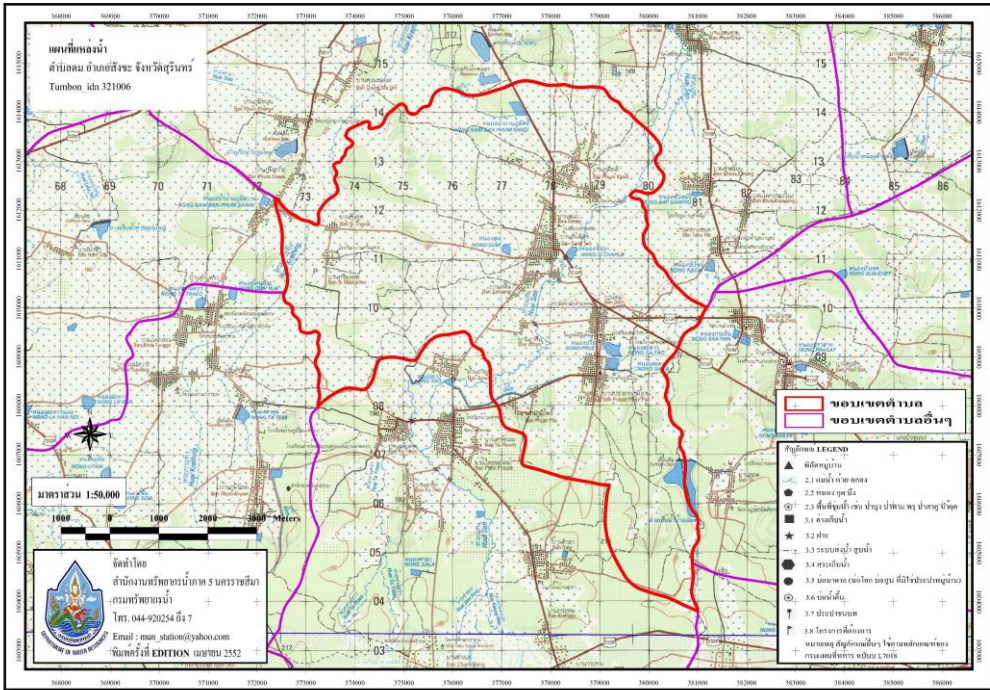
องค์การบริหารส่วนตำบลม มีหมู่บ้านในเขตตำบล มีทั้งหมด 12 หมู่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล การเลือกตั้ง และกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่างๆ การประชุม การทำประชาพิจารณ์ในเรื่องต่างๆ เช่น การจัดตั้งโรงฆ่าสัตว์ในตำบล การจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การร่วมฟังการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น

2.1 เขตการปกครอง

ตำบลม สมัยก่อนที่ยังไม่ตั้งเป็นตำบลขึ้นอยู่กับตำบลบ้านด่าน ไม่ทราบการตั้งตำบลมขึ้นเมื่อใด แต่ตำบลมมีหมู่บ้านทั้งหมด 18 หมู่บ้าน จึงแยกตำบลมเป็น 2 ตำบล คือ ตำบลม, ตำบลเทพรักษา ปัจจุบันตำบลม มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 12 หมู่บ้าน โดยตำบลมได้เปลี่ยนแปลงฐานะจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 113 ตอนที่ 9 ลงวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2539 จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2539 ดม โดยมีนายรอด จำนงรักษ์ ดำรงตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหาร พื้นที่ของตำบลมมีเนื้อที่ 47,860 ไร่ หรือ 76.5 ตารางกิโลเมตร ห่างจากอำเภอสังขะ 9 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัดสุรินทร์ 60 กิโลเมตร เริ่มจากสาย 4013 กรมทางหลวงชนบท สายบ้านดม - บ้านคณา ไปสาย 2124 กรมทางหลวง อำเภอสังขะ - บ้านจารย์ อำเภอบัวเชด ไปสาย 2077 กรมทางหลวง อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

อาณาเขต	ทิศเหนือ	จดตำบลบ้านขบ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์
	ทิศใต้	จดตำบลเทพรักษา อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์
	ทิศตะวันออก	จดตำบลบัวเชด อำเภอบัวเชด จังหวัดสุรินทร์
	ทิศตะวันตก	จดตำบลตาตุม ตำบลบ้านจารย์ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

เขตการปกครอง ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม มีทั้งหมด 12 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านดม	ผู้ปกครอง	นายพิวัน มีดี	กำนัน
หมู่ที่ 2 บ้านภูมิคดี	ผู้ปกครอง	นายสนอง สุขอุ้ม	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 3 บ้านสนบ	ผู้ปกครอง	นายสิงห์อะ ทีดี	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 4 บ้านสตึง	ผู้ปกครอง	นายตุ้ หงษ์แก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 5 บ้านภูมิโปน	ผู้ปกครอง	นายพงษ์รัตน์ ปัดภัย	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 6 บ้านสีจรุ๊ก	ผู้ปกครอง	นายยาน ปุ่มแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 7 บ้านภูมิสวาย	ผู้ปกครอง	นายเสาร์วัน สายบุตร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 8 บ้านภูมิขนุน	ผู้ปกครอง	นายวินัย มะโนบาล	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 9 บ้านภูมิโพธิ์	ผู้ปกครอง	นายนิวัฒน์ สร้อยจิตร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 10 บ้านสันตีสุข	ผู้ปกครอง	นางอุบล ผลมาก	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 11 บ้านเทพอุดม	ผู้ปกครอง	นายสนอง คำศรี	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 12 บ้านภูมิพัฒนา	ผู้ปกครอง	นายพิทักษ์ รื่นรมย์	ผู้ใหญ่บ้าน

3. ประชากร

3.1. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3-5 ปี)

จำนวนครัวเรือน 2,371 ครัวเรือน

จำนวนประชากร 8,218 คน แยกเป็น ชาย 4,89คน หญิง 4,120 คน

โดยแยก จำนวนประชากร ดังนี้

ข้อมูลจำนวนประชากรตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ แยกตามหมู่บ้าน

(ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

Link -> <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/mainpage>

ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2564)

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1 บ้านดม	247	409	429	838
2 บ้านภูมิคดี	203	345	322	667
3 บ้านสนบ	281	459	481	940
4 บ้านสติง	156	288	285	573
5 บ้านภูมิโปน	294	492	509	1,001
6 บ้านซีจรุก	89	169	159	328
7 บ้านภูมิสวย	265	460	458	918
8 บ้านภูมิขุ่น	137	276	297	573
9 บ้านภูมิโพธิ์	89	165	149	314
10 บ้านสันติสุข	192	339	347	686
11 บ้านเทพอุดม	236	379	383	762
12 บ้านภูมิพัฒนา	182	317	301	618

3.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 1 ปี)

จำนวนครัวเรือน 2,328 ครัวเรือน

จำนวนประชากร 8,237 คน แยกเป็น ชาย 4,127 คน หญิง 4,110 คน

โดยแยก จำนวนประชากร ดังนี้

ข้อมูลจำนวนประชากรตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ แยกตามหมู่บ้าน

(ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอสังขะ ข้อมูล ณ วันที่ 1 ถึง 10 พฤศจิกายน 2563)

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1 บ้านดม	847	424	423	246
2 บ้านภูมิคต	661	340	321	192
3 บ้านสนบ	944	469	475	275
4 บ้านสตึง	575	291	284	152
5 บ้านภูมิโปน	992	485	507	286
6 บ้านซีจรุก	336	174	162	88
7 บ้านภูมิสวย	917	464	453	259
8 บ้านภูมิขุ่น	570	277	293	136
9 บ้านภูมิโพธิ์	308	163	145	89
10 บ้านสันตีสุข	689	337	352	190
11 บ้านเทพอุดม	773	380	393	234
12 บ้านภูมิพัฒนา	625	323	302	181

3.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 2 ปี)

จำนวนครัวเรือน 2,298 ครัวเรือน

จำนวนประชากร 8,206 คน แยกเป็น ชาย 4,106 คน หญิง 4,100 คน

โดยแยก จำนวนประชากร ดังนี้

ข้อมูลจำนวนประชากรตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ แยกตามหมู่บ้าน

(ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอสังขะ ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562)

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1 บ้านดม	244	419	419	838
2 บ้านภูมิคต	190	335	318	653
3 บ้านสนบ	272	467	479	946
4 บ้านสตึง	149	288	282	570
5 บ้านภูมิโปน	282	482	505	987
6 บ้านซีจรุก	85	174	161	335
7 บ้านภูมิสวย	255	461	455	916
8 บ้านภูมิขุ่น	136	276	297	573
9 บ้านภูมิโพธิ์	87	162	150	312
10 บ้านสันตสุข	189	345	347	692
11 บ้านเทพอุดม	229	375	389	764
12 บ้านภูมิพัฒนา	180	322	298	620

3.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3 ปี)

จำนวนครัวเรือน 2,257 ครัวเรือน

จำนวนประชากร 8,143 คน แยกเป็น ชาย 4,094 คน หญิง 4,049 คน

โดยแยก จำนวนประชากร ดังนี้

ข้อมูลจำนวนประชากรตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ แยกตามหมู่บ้าน

(ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอสังขะ ข้อมูล ณ วันที่ 1 ถึง 19 ตุลาคม 2561)

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1 บ้านดม	240	418	415	833
2 บ้านภูมิคีต	186	332	315	647
3 บ้านสนบ	268	465	467	932
4 บ้านสตึง	146	285	279	564
5 บ้านภูมิโปน	273	488	505	993
6 บ้านซีจรุก	84	167	162	329
7 บ้านภูมิสวย	252	462	450	912
8 บ้านภูมิขุ่น	135	271	289	560
9 บ้านภูมิโพธิ์	83	159	145	304
10 บ้านสันติสุข	189	349	349	698
11 บ้านเทพอุดม	226	383	373	756
12 บ้านภูมิพัฒนา	175	315	300	615

3.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 4 ปี)

จำนวนครัวเรือน 2,232 ครัวเรือน

จำนวนประชากร 8,148 คน แยกเป็น ชาย 4,100 คน หญิง 4,048 คน

โดยแยก จำนวนประชากร ดังนี้

ข้อมูลจำนวนประชากรตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ แยกตามหมู่บ้าน

(ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอสังขะ ข้อมูล ณ วันที่ 13 ธันวาคม 2560)

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1 บ้านดม	239	429	419	848
2 บ้านภูมิคิตี	184	330	321	651
3 บ้านสนบ	267	453	472	925
4 บ้านสตึง	144	299	278	577
5 บ้านภูมิโปน	269	491	503	994
6 บ้านซีจรุก	84	170	164	334
7 บ้านภูมิสวย	247	457	443	900
8 บ้านภูมิขุ่น	134	273	290	563
9 บ้านภูมิโพธิ์	81	157	139	296
10 บ้านสันตีสข	187	346	344	690
11 บ้านเทพอุดม	224	378	376	754
12 บ้านภูมิพัฒนา	172	317	299	616

3.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 5 ปี)

จำนวนครัวเรือน 2,193 ครัวเรือน

จำนวนประชากร 8,119 คน แยกเป็น ชาย 4,089 คน หญิง 4,030 คน

โดยแยก จำนวนประชากร ดังนี้

ข้อมูลจำนวนประชากรตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ แยกตามหมู่บ้าน

(ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอสังขะ ข้อมูล ณ วันที่ 10 ตุลาคม 2559)

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1 บ้านดม	234	434	420	854
2 บ้านภูมิคดี	180	322	318	640
3 บ้านสนบ	264	456	471	927
4 บ้านสตึง	144	300	275	575
5 บ้านภูมิโปน	264	477	498	975
6 บ้านซีจรุก	84	170	167	337
7 บ้านภูมิสวย	241	449	444	893
8 บ้านภูมิขุ่น	129	273	284	557
9 บ้านภูมิโพธิ์	76	154	135	289
10 บ้านสันตีสข	187	350	344	694
11 บ้านเทพอุดม	219	380	369	749
12 บ้านภูมิพัฒนา	171	324	305	629

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

(ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอสังขะ ข้อมูล ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2564)

ช่วงอายุ (ปี)	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปี	36	31	67
1 ปี	46	53	99
2 ปี	49	49	98
3 ปี	64	46	110
4 ปี	39	56	95
5 ปี	43	41	84
6 ปี	48	53	101
7 ปี	45	47	92
8 ปี	68	52	120
9 ปี	48	60	108
10 ปี	47	45	92
11 ปี	55	49	104
12 ปี	68	32	100
13 ปี	54	56	110
14 ปี	58	44	102
15 ปี	65	54	119
16 ปี	43	51	94
17 ปี	54	46	100
18 ปี	39	50	89
19 ปี	44	50	94
20 ปี	59	55	114
21 ปี	51	54	105
22 ปี	57	47	104
23 ปี	77	70	147
24 ปี	65	75	140
25 ปี	74	63	137
26 ปี	75	64	139
27 ปี	64	61	125

ช่วงอายุ (ปี)	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
28 ปี	62	51	113
29 ปี	80	66	146
30 ปี	64	58	122
31 ปี	70	55	125
32 ปี	61	47	108
33 ปี	62	51	113
34 ปี	45	45	90
35 ปี	66	54	120
36 ปี	54	57	111
37 ปี	70	60	130
38 ปี	77	61	138
39 ปี	54	62	116
40 ปี	72	62	134
41 ปี	62	59	121
42 ปี	61	65	126
43 ปี	46	77	123
44 ปี	61	53	114
45 ปี	57	55	112
46 ปี	72	80	152
47 ปี	52	62	114
48 ปี	67	54	121
49 ปี	58	62	120
50 ปี	83	57	140
51 ปี	60	69	129
52 ปี	76	68	144
53 ปี	40	68	108
54 ปี	68	57	125
55 ปี	58	64	122

ช่วงอายุ (ปี)	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
56 ปี	47	61	108
57 ปี	56	55	111
58 ปี	51	62	113
59 ปี	57	55	112
60 ปี	53	46	99
61 ปี	41	47	88
62 ปี	50	61	111
63 ปี	38	64	102
64 ปี	35	49	84
65 ปี	24	39	63
66 ปี	21	25	46
67 ปี	30	30	60
68 ปี	23	37	60
69 ปี	25	28	53
70 ปี	19	24	43
71 ปี	32	28	60
72 ปี	19	27	46
73 ปี	20	23	43
74 ปี	15	16	31
75 ปี	22	15	37
76 ปี	19	20	39
77 ปี	10	13	23
78 ปี	12	10	22
79 ปี	9	20	29
80 ปี	10	16	26
81 ปี	10	17	27
82 ปี	12	9	21
83 ปี	13	11	24

ช่วงอายุ (ปี)	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
84 ปี	5	15	20
85 ปี	9	9	18
86 ปี	7	7	14
87 ปี	3	9	12
88 ปี	6	5	11
89 ปี	1	10	11
90 ปี	3	4	7
91 ปี	3	1	4
92 ปี	2	4	6
93 ปี	1	0	1
94 ปี	1	1	2
95 ปี	1	2	3
96 ปี	1	0	1
97 ปี	0	0	0
98 ปี	1	1	2
99 ปี	0	0	0
100 ปี ขึ้นไป	0	0	0

ช่วงอายุ (ปี)	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
อายุต่ำกว่า 18 ปี	930	865	1,795
อายุ 18 - 60 ปี	2,627	2,547	5,174
อายุมากกว่า 60 ปี	553	697	1,250

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

สถานศึกษา ประกอบด้วยโรงเรียน จำนวน 4 แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน 3 แห่ง ดังนี้

1. โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน 3 แห่ง
2. โรงเรียนมัธยมศึกษา	จำนวน 1 แห่ง
3. ศูนย์เด็กเล็กตำบลม	จำนวน 4 แห่ง

4.1.1 โรงเรียนเทพอุดมวิทยา หมู่ที่ 11 ตำบลม โดยมี นายบุญสมชัย ฟองนวล เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา

บุคลากรครู/อาจารย์ ชาย 12 คน หญิง 12 คน รวม 24 คน

นักการภารโรง 2 คน

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (ชาย)	จำนวนนักเรียน (หญิง)	รวม
ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	32	26	58
ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2	21	38	59
ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	21	28	49
ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4	20	23	43
ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5	15	17	32
ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6	14	29	43
รวมทั้งสิ้น	123	161	284

ข้อมูล ณ วันที่ พฤษภาคม 2564

4.1.2 โรงเรียนบ้านศรีมงคล หมู่ที่ 6 ตำบลคม โดยมี นางสาววรรณิการ์ ศีลางาม เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา

บุคลากรครู/อาจารย์ ชาย 1 คน หญิง 3 คน รวม 4 คน

นักการภารโรง 1 คน ชุรการ 1 คน

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (ชาย)	จำนวนนักเรียน (หญิง)	รวม
ระดับชั้น อนุบาล 2	4	3	7
ระดับชั้น อนุบาล 3	5	7	12
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1	3	6	9
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2	7	4	11
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	6	10	16
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4	6	3	9
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5	7	3	10
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	7	4	11
รวมทั้งสิ้น	45	40	85

ข้อมูล ณ วันที่ พฤษภาคม 2564

4.1.3 โรงเรียนบ้านสนบ หมู่ที่ 3 ตำบลคม โดยมี นางวิไล มุลศาสตร์ ผู้อำนวยการสถานศึกษา

บุคลากรครู/อาจารย์ ชาย 2 คน หญิง 10 คน ครูอัตราจ้าง ชาย 3 คน หญิง 2 คน

รวม 7 คน ชุรการ 1 คน นักการภารโรง 1 คน

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (ชาย)	จำนวนนักเรียน (หญิง)	รวม
ระดับชั้น อนุบาล 2	23	12	35
ระดับชั้น อนุบาล 3	20	22	42
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1	17	16	33
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2	22	21	43
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	14	15	29
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4	14	11	25
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5	17	12	29
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	21	15	36
รวมทั้งสิ้น	148	124	272

ข้อมูล ณ วันที่ พฤษภาคม 2564

4.1.4 โรงเรียนตมวิทยาคาร หมู่ที่ 1 ตำบลตม โดยมี นายเรวัตร์ แม่นผล เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา บุคลากรของโรงเรียน ชาย 5 คน หญิง 6 คน รวม 12 คน

ธุรการ 1 คน

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (ชาย)	จำนวนนักเรียน (หญิง)	รวม
ระดับชั้น อนุบาล 2	15	13	28
ระดับชั้น อนุบาล 3	13	12	25
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1	8	5	13
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2	13	15	28
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	20	19	39
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4	5	13	18
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5	13	12	25
ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	20	11	31
รวมทั้งสิ้น	107	100	207

ข้อมูล ณ วันที่ พฤษภาคม 2564

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (ชาย)	จำนวนนักเรียน (หญิง)	รวม
1.) ศพด.บ้านภูมิโปน	28	28	56
2.) ศพด.บ้านสตึง	15	24	39
3.) ศพด.บ้านภูมิสวาย	23	19	42
4.) ศพด.บ้านภูมิคดี	23	14	37
รวมทั้งสิ้น	89	85	174

4.1.5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลตม

ข้อมูล ณ วันที่ พฤษภาคม 2564

4.1.6 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุด ประชาชน จำนวน 12 แห่ง

4.2 สาธารณสุข

4.2.1 มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 1 แห่ง

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตั้งอยู่บ้านเทพอุดม หมู่ที่ 11 ตำบลตม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีเจ้าหน้าที่ 7 คน ดังนี้

- นางวรลักษณ์ เนริกุล
- นางสาวอัมพิกา มากมี

รพ.ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	บ้านเลขที่	หมู่ที่	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเหตุ
25	นางพิมพ์จันทร์ สุขอ้อม	147/1	2	087-2626194	หมู่ที่ 2 รวม 13 ราย
26	นางสุมิตา สุขอ้อม	126/1	3	088-4725179	ประธาน
27	นายสมเดช แก้วสว่าง	247	3	087-3759808	
28	นางกรรณิการ์ นันทา		3	080-7208176	
29	นางวาสนา แก้วสว่าง	20	3		
30	นายสุรียา ทີดี	197	3		
31	นางบุญญารัตน์ ราชรักษ์	130	3	090-3697022	
32	นายปริญ สุขอ้อม	127	3	080-6807127	
33	นายกิตติศักดิ์ สุขอ้อม	200	3	080-7245595	
34	นางอุดมพร แป้งหอม	184/1	3	086-2596399	
35	นางงอน อินทจักร์	237/1	3	088-7040188	
36	นางวารุณี ทີดี	46	3		
37	นางสาวอรณิชา รักเต็ง		3	086-5849590	หมู่ที่ 3 รวม 12 ราย
38	นางสุด รักขร	31/1	4	087-2515375	ประธาน
39	นางสาวเกษร ขาดิสังติกุล	23	4	087-2623852	
40	นายตะ หงส์แก้ว	70	4	091-6601411	
41	นางสาวเจนจิต ปัดภัย	54/1	4	081-1550428	
42	นางดุสิต น้องดี	57	4	087-8151567	
43	นางละมุด เสกกาม	36/1	4		
44	นางแดง ผลแมน	2	4	087-8755873	
45	นายเสถียน เลื่อนทอง		4	089-5808869	
46	นางหวล กุลวิบูลย์	75	4	080-7360689	
47	นางไมย์ พลศรี	77	4	091-3505969	
48	นางสำรวย ยิ่งหาญ	78	4		
49	นางสาวนิตยา เสกกาม	91	4	080-6807362	หมู่ที่ 4 รวม 12 ราย

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	บ้านเลขที่	หมู่ที่	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเหตุ
50	นายฤทธิ อุกอ่น	75	5	088-7268233	ประธาน
51	นายสิทธิ ราชรักษ์	72/2	5		
52	นางกรรณิการ์ เลื่อนทอง	8/2	5	087-2473162	
53	นางสาลินี สายแสงจันทร์	66/1	5	087-2436015	
54	นายชื่น จิตรสะอาด	16	5		
55	นางล้วน ผลผกา	135	5		
56	นางสุพจน์ ศีलगาม	124/1	5	082-1594603	
57	นางบุษรา อุกอ่น	11/1	5	085-7642433	
58	นางสิริกร แสงสุข	122	5	084-3751029	
59	นางช่อนกลิ่น เทียมเลิศ	94	5	089-0009201	
60	นางสุนีย์ สระแก้ว	136	5	083-3581290	หมู่ที่ 5 รวม 11 ราย
61	นางอุ๋น อุดมเดช	57	6	086-2637563	ประธาน
62	นางวนิดา ภูผา	27	6	084-8717038	
63	นางอารีรัตน์ สังข์โกลม	21	6	082-8765173	
64	นางวรรณภรณ์ ภูจำพล	42	6	082-1555995	
65	นางกัญญา ทีอุปมา	3	6	087-9639699	
66	นางสุทิต แยมงาม	22/1	6		
67	นายเสริ้อย ยิ่งชื่น	15	6		
68	นางสุภา เหล่าดี	19/1	6	086-2601287	
69	นางสำรวม ปุ่มแก้ว	36/2	6	084-4356072	หมู่ที่ 6 รวม 10 ราย
70	นางเพียร ศรีบุญ	84	7	085-7725934	ประธาน
71	นางแสงจันทร์ สูดาจันท์	125	7		
72	นางอ้อต วงษ์มี	64	7	083-3796363	
73	นางจิราพร บุญอู่่น	83/2	7	087-9811016	
74	นางสวาสดี สูดาจันท์	133/1	7	082-8622663	

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	บ้านเลขที่	หมู่ที่	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเหตุ
75	นางสุชาร์ตน์ พิกุลทอง	177	7	089-2829114	
76	นางวรรณภา ลำตวนหอม	5/2	7	083-3756191	
77	นางสมเพียร บุญอ่อน	34/2	7	090-3799972	
78	นางอัจฉราภรณ์ แสนกล้า	29	7	085-2324366	
79	นายสรอน วงษ์มี	14	7	080-1580537	
80	นางสาววิตตรี โยแฮนสัน	69	7	098-1169759	
81	นางสำอางค์ ภาคพรม	34/3	7		
82	นางสุกัญญา สุภิกษา	50	7	083-3718576	
83	นางสิงห์ จันนุบิน	13	7	089-2201656	หมู่ที่ 7 รวม 14 ราย
84	นางอ้อยทิพย์ มะโนบาล	131	8	061-0962576	ประธาน
85	นายสิงห์ หงส์ศรีจันทร์	126	8		
86	นางประยูร ดาษจันทิก	92	8		
87	นางสะกร ทองทา	108	8	087-2556523	
88	นางลำไย มะโอบาล	84/1	8	086-0746553	
89	นายสามารถ วันทุมมา	9	8		
90	นางทองศรี หงส์ศรีจันทร์	19	8		
91	นางบุญธรรม ทองทา	105	8	090-1857456	
91	นางเคียม ศรีช่วย	150	8		
93	นายสำรอง สุขจิตร		8		หมู่ที่ 8 รวม 10 ราย
94	นายนิวัฒน์ สร้อยจิตร	17	9	085-2050368	ประธาน
95	นายมูล บุญเนื่อง	90	9		
96	นายสัย ทองสีมา	1	9	087-2516143	
97	นายสม ยวนจิต	38	9	090-8699128	
98	นางเสปียน บุญเนื่อง	81	9	087-9277305	
99	นายช่วย บุญเนื่อง	90	9	088-3463410	

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	บ้านเลขที่	หมู่ที่	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเหตุ
100	นางประยูร ฐีรักษา	156	9	085-2757950	
101	นายนันท์ บุญเนื่อง	127	9	083-3879327	
102	นางสุบิน ยวนจิตร	162	9	084-4165684	
103	นายวิน บุญเสริม	20	9	089-5799314	
104	นางวิไลย สายแสงจันทร์	146	9		หมู่ที่ 9 รวม 11 ราย
105	นางอุบล ผลมาก	193	10	081-7908751	ประธาน
106	นางสุภาพ ทิธี	170	10	088-3427683	
107	นางสะเค็ด สนุกแสน	19	10	083-3836182	
108	นางลัคนา แป้งหอม	144/2	10	087-8725279	
109	นางทองดี ทิธี	197	10	087-8690149	
110	นางขวัญจิตร ราชรักษ์	220/1	10	090-8318261	
111	นางสาวราตรี สอนอาจ	251	10	086-0669654	
112	นางสำลี สิงห์ชัย	67/1	10		
113	นายวร ฐีรี	69	10	082-1344306	
114	นางพรพรรณ มาลาศรี	10	10	086-2658943	หมู่ที่ 10 รวม 10 ราย
115	นางสมพร คำศรี	114	11	089-2805538	ประธาน
116	นายทนง ยวนจิตร	222	11	088-3658695	
117	นายบัวลอย ดวงดี	120/1	11	088-3678616	
118	นายสมบัติ สามใจ	228	11	084-4115038	
119	นางละมวย ศิริมัน	159	11	087-0055168	
120	นางบุญมี มีดี	75	11	091-3297084	
121	นางปุ๋ย ส่งศรี	120/2	11	081-0760153	
122	นางกนกพรรณ ผลแมน	123/1	11		
123	นางสุวรรณี สนุกแสน	131	11	084-3925040	
124	นางเอียง คำศรี	137/1	11	085-6638843	

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	บ้านเลขที่	หมู่ที่	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเหตุ
125	นางศรี ชาญเขียว	154	11	085-9328355	
126	นายอภิรักษ์ ศรีเจริญ	107	11	085-2093998	หมู่ที่ 11 รวม 12 ราย
127	นายพิทักษ์ รื่นรัมย์	78/1	12	081-7901750	ประธาน
128	นางสุพิน ยิ่งสุด	205	12		
129	นางสงวน แทนแก้ว	149	12		
130	นางปรางฤดี มีดี	202	12		
131	นางปณิดา นันทา	19/2	12		
132	นางสิม ยวนจิตต์	160	12		
133	นายเสริม สีนสาม	33/1	12		
134	นายสมาน อยู่ปูน	68	12		
135	นางสุภีร์ ชื่นใจ	92	12	081-7934628	
136	นางเพ็ญ กล้าแข็ง	89/1	12		
137	นายพิสิทธิ์ ชอบเพราะ	94	12		
138	นายเกียรติศักดิ์ สนุกแสน	78	12	081-0720479	
139	นางทร จินันทุยา	4/1	12		
140	นางชิต สุขอ้อม	130	12	089-5845535	หมู่ที่ 12 รวม 14 ราย
					รวม อสม.ตำบลม
					= 140 ราย
					ชาย 36 ราย
					หญิง 104 ราย

4.3 อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลมมีหน่วยดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนี้

1. สถานีตำรวจ	จำนวน 1 แห่ง	
2. ศูนย์อาสาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	1 แห่ง	จำนวน 160 คน
3. ศูนย์อาสาสมัครตำรวจบ้าน (ตร.บ.)	1 แห่ง	จำนวน 27 คน
4. อาสาสมัครตำรวจท่องเที่ยว	จำนวน 15 คน	

4.4 การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลม ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

1. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์
2. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
3. รับลงทะเบียนผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ และในส่วนคนพิการรับลงทะเบียนตลอดทั้งปี
4. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
5. ช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
6. และงานที่เกี่ยวข้องกับการงานสังคมสงเคราะห์ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยงานสวัสดิการและพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลม มีข้อมูลผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ

ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2564

- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	จำนวน 1,275 ราย
- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยความพิการ	จำนวน 401 ราย
- ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	จำนวน 9 ราย

5. การบริหารพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง มีถนนลาดยางสายหลักผ่านจากอำเภอสังขะไปอำเภอบัวเขต อยู่ในสภาพที่ สะดวกสบาย แต่การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านและภายในหมู่บ้านยังไม่สะดวกเนื่องจากถนนถูกน้ำเซาะขาดและ ส่วนมากเป็นถนนดิน

5.2 การไฟฟ้า

ประชากรทั้งหมดมีไฟฟ้าใช้ จำนวน 2,281 ครัวเรือน ไม่เพียงพอ จำนวน - ครัวเรือน

5.3 การประปา

1. ใช้ระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1, 5, 6, 7, 8, 10, 11
2. ใช้ระบบประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2, 3, 4, 9, 12

5.4 การโทรคมนาคม

1. โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 9 แห่ง
2. อินเทอร์เน็ตสาธารณะ จำนวน 1 แห่ง

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม ร้อยละ 80 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ดังนี้

1. อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ 80	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
2. อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ 8	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
3. อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ 5	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
4. อาชีพค้าขาย	ร้อยละ 5	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
5. อาชีพอื่นๆ	ร้อยละ 2	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

6.2 การปศุสัตว์ เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ ไก่ และอื่นๆ

6.3 การบริการ

โรงแรม	-	แห่ง
ร้านอาหาร	-	แห่ง
โรงพยาบาลศูนย์	-	แห่ง
สถานีขนส่ง	-	แห่ง (ท่ารถ 1 แห่ง)
ร้านอินเทอร์เน็ต/เกมส์คอมพิวเตอร์	จำนวน	7 แห่ง

6.4 การท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบลมมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ คือ ปราสาทภูมิโปนเป็นปราสาทศิลปะแบบเขมรที่มีอายุเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย

คำว่า ภูมิโปน มีความหมายโดยรวมว่า หมู่บ้านแห่งการหลบซ่อน (ภูมิ แปลว่า หมู่บ้าน โปน แปลว่า หลบซ่อน อีกความหมายหนึ่งแปลว่า มะกอก)

ปราสาทภูมิโปน ประกอบด้วย

โบราณสถาน 4 หลัง คือ ปราสาทก่ออิฐ 3 หลัง และศิลาแลง 1 หลัง

มีอายุการก่อสร้าง อย่างน้อย 2 สมัย ปราสาทก่ออิฐหลังใหญ่ และหลังทางทิศเหนือสุด นับเป็นปราสาท แบบศิลปะเขมรที่มีอายุเก่าที่สุดในประเทศไทย คือราวพุทธศตวรรษที่ 13

ส่วนปราสาทอิฐหลังเล็ก ที่ตั้งตรงกลาง และปราสาทที่มีฐานศิลาแลง ด้านทิศใต้นั้น สร้างขึ้นในสมัย หลังปราสาทภูมิโปน คงจะสร้างขึ้น เป็นศาสนสถาน ในศาสนาฮินดู ไศวนิกาย เช่นเดียวกับศาสนสถานอื่นๆ ในรุ่นเดียวกัน แม้จะไม่พบ รูปเคารพ ซึ่งควรจะเป็นศิวิลิ่งค์ อยู่ภายในองค์ปราสาทแต่ที่ปราสาทองค์ใหญ่ยังมี ท่อโสมสูตร คือ ท่อน้ำมนต์ ที่ต่อออกมา จากแท่นฐานรูปเคารพ ในห้องกลาง ติดอยู่ที่ผนังในระดับพื้นห้อง

การเดินทางจากจังหวัดสุรินทร์ ใช้ทางหลวงหมายเลข 2077 (สุรินทร์ - สังขะ) ระยะทาง 49 กิโลเมตร จากแยกอำเภอสังขะ เข้าทางหลวง หมายเลข 2124 (สังขะ - บัวเชด) ตรงต่อไป จนถึง ชุมชนบ้านภูมิโปน ระยะทางอีก 10 กิโลเมตร จะเห็นปราสาท ตั้งอยู่ริมถนน ด้านซ้ายมือ

6.5 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- ปั้มน้ำมัน , ปั้มหั่วจ่ายและก๊าซ	จำนวน	9	แห่ง
- โรงสี	จำนวน	48	แห่ง
- ร้านค้าของชำ	จำนวน	50	แห่ง
- ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์	จำนวน	14	แห่ง
- อู่ซ่อมรถยนต์	จำนวน	2	แห่ง
- ร้านตัดผม / เสริมสวย	จำนวน	7	แห่ง
- การกลึงโลหะ ป้าย ผลิตงานอลูมิเนียม	จำนวน	2	แห่ง
- โรงน้ำแข็ง	จำนวน	1	แห่ง
- การฟาร์มเลี้ยงสุกร	จำนวน	2	แห่ง
- จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง	จำนวน	3	แห่ง
- ร้านซักรีด	จำนวน	1	แห่ง
- เสาร์รับสัญญาณโทรศัพท์	จำนวน	5	แห่ง
- การผลิตไส้กรอก	จำนวน	1	แห่ง
- ผลิต/จำหน่ายเส้นขนมจีน	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านขายน้ำ	จำนวน	2	แห่ง
- สหกรณ์/ร้านค้าชุมชน	จำนวน	7	แห่ง
- ร้านทำโลงศพ	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านรับซื้อยางพารา	จำนวน	2	แห่ง
- ร้านรับซื้อข้าวเปลือก	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านรับซื้อมันสำปะหลัง	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านทำเฟอร์นิเจอร์	จำนวน	1	แห่ง

- ร้านรับซื้อของเก่า	จำนวน	5	แห่ง
- ร้านขายรถมือ 2	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านรับพิมพ์การ์ด	จำนวน	2	แห่ง
- ร้านเครื่องซักผ้า	จำนวน	3	แห่ง
- ร้านอาหารตามสั่ง	จำนวน	9	แห่ง
- ร้านขายอาหารสัตว์	จำนวน	1	แห่ง

กลุ่มอาชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

1. กลุ่มเลี้ยงสุกร	2. กลุ่มเลี้ยงปลา
3. กลุ่มปุ๋ยอินทรีย์อัดเม็ด	4. กลุ่มเลี้ยงจิ้งหรีด
5. กลุ่มเพาะเห็ดฟาง	6. กลุ่มเลี้ยงโค

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98
 - วัด 2 แห่ง
 - สำนักสงฆ์ 3 แห่ง
- ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 2
 - คริสตจักร 1 แห่ง

7.2 ประเพณีและงานประจำปี ดังนี้

1. เดือนมกราคม	ทำบุญประเพณี	ปีใหม่
2. เดือนกุมภาพันธ์	ทำบุญประเพณี	บุญข้าวจี
3. เดือนมีนาคม	ทำบุญประเพณี	เช่นไหว้ปู่ตา
4. เดือนเมษายน	ทำบุญประเพณี	สงกรานต์,บวชสามเณรภาคฤดูร้อน
5. เดือนพฤษภาคม	ทำบุญประเพณี	บุญบั้งไฟ
6. เดือนมิถุนายน	ทำบุญประเพณี	เช่นไหว้ปู่ตา
7. เดือนกรกฎาคม	ทำบุญประเพณี	เข้าพรรษา
8. เดือนสิงหาคม	ทำบุญประเพณี	สารทเล็ก
9. เดือนกันยายน	ทำบุญประเพณี	สารทใหญ่
10. เดือนตุลาคม	ทำบุญประเพณี	ออกพรรษา
11. เดือนพฤศจิกายน	ทำบุญประเพณี	ลอยกระทง
12. เดือนธันวาคม	ทำบุญประเพณี	บุญกฐิน

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตตำบลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื้อจากต้นกก หมอเป่า หมอจับเส้น หมอนวด(หมอรักษาทางศาสตร์ท้องถิ่น) เป็นต้น

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ 90 % พูดภาษาเขมร ร้อยละ 10 % พูดภาษาอีสาน

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตตำบล ได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื้อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่ เป็นต้น

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากสระ หรือหนองน้ำ ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

8.2 ป่าไม้ ในเขตตำบลเป็นป่าละเมาะ และป่าสวนยาง

8.3 ภูเขา ในเขตตำบลไม่มีภูเขา

8.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่ของตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ ปัญหาที่ยังพบคือ ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

1. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2

ของรัฐบาล (ปี 2558 - 2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการบริหารประเทศ ภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2. สารสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็บ่งชี้ว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต 20

ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 - 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ใน

สหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีผลพวงของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 - 2550) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 - 15 ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 - ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 57,392 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540 -2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและ

ประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใสและขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี

สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดัน

การเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4-5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันรายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้าง

เศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นภาระสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว ร่วมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทางทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความ

ยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีค้ำประกันการนำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกเว้นปีเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุน** ที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกระบวนของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม** ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสาธารณสุข บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการเข้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกย่องผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2.3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2.3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.4 กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนามีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนด

เกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

2.5 ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.1 สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รัฐบาลและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2.5.2 ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.5.3 กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดท่ายุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งมีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

1. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแส

การเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. สถานะของประเทศ

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี 2540-2541) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5 ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี 2557 มาอยู่ที่ประมาณ 196,240 บาท หรือประมาณ 6,041 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ 8 ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะลดตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.2 ชะลอจากร้อยละ 5.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลายันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ 41.3 ในช่วงปี 2534 - 2539 เป็นร้อยละ 25.5 ในช่วงปี 2543 - 2557 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2543 - 2557 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.9 ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

2.2.2 การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี 2553 ที่ระดับร้อยละ 9.9 25.4 และ 64.7 เป็นร้อยละ 7.2 28.5 และ 64.3 ในปี 2557 ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายิ่งเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ 9.7 ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2557)

2.1.3 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ 8 ปี ที่ผ่านมา และยังมีค่าล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ 3.32 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เป็นร้อยละ 2.05 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

2.1.4 การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี 2524 และ 2540 แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 37.9 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เป็นร้อยละ 42.2 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นใน

ระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพ การขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

2.1.5 อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. 2557 WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ 31 จาก 144 ประเทศ และในปี พ.ศ. 2557 IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ 30 จาก 61 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี 2558 หรือ Ease of Doing Business 2015 ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ 26 จาก 189 ประเทศทั่วโลก

2.1.6 สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับขึ้นจากการฝึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี 2557 อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 47 และด้านเทคโนโลยีที่ 44 จาก 61 ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ 37 และ 43 ตามลำดับในปี 2551 และตลอดช่วงระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมา (2543-2556) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ 0.17 ต่อ GDP โดยในปี 2556 (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 0.48 ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ 53 และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ 47 ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 4.03, 3.35, 2.79, และ 2.27 ต่อ GDP ในปี 2555 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี 2556บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน 11 คนต่อประชากร 10,000 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ 20-30 คนต่อประชากร 10,000 คน

2.1.7 สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถ

พัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

2.2 ด้านสังคม

2.2.1 โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(1) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก 6.3 คน ในช่วงปี 2507-2508 เป็น 1.62 คน ในช่วงปี 2548-2558 และคาดว่าในปี 2583 จะลดลงเหลือเพียง 1.3 คน

(2) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ 30 เป็นประชากรกลุ่มเจนเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน 38.9 ล้านคนในช่วงปี 2555-2557 และเริ่มลดลงร้อยละ 0.1 ในปี 2556 และร้อยละ 0.2 ในปี 2557 ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อปีในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2548 - 2557) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย 1 เท่าตัว และสิงคโปร์ 5 เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ 65.1 มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 27 ของประชากรในปี 2553 มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(3) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 10.3 ล้านคน (ร้อยละ 16.2) ในปี 2558 เป็น 20.5 ล้านคน (ร้อยละ 32.1) ในปี 2583 การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

2.2.2 ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก 3.6 คน ในปี 2543 เหลือ 3 คน ในปี 2556 โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน 1 รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี 2543 - 2556 ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

2.2.3 คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี 2557 เพศชาย 71.3 ปี เพศหญิง 78.2 ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ 15.59 ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย

ช่วงปี 2551-2556 มีการศึกษาเฉลี่ย 8.9 ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี 2556 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

2.2.4 สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 42 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 10.9 ในปี 2556 แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก 0.484 ในปี 2554 เหลือ 0.465 ในปี 2556 อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ 36.8 ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้เพียงร้อยละ 1.1 สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี 2555-2556

2.2.5 ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(1) **ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย** โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด 325.7 เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(2) **เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร** ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ 19.1 เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ 2.2 เท่า

(3) **คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค** โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี 2556 พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง 3.6 เท่า

(4) **ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน** แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา 50 ที่เพิ่มขึ้นจาก 1.29 ล้านคน ในปี 2555 เป็น 2.471 ล้านคน ในปี 2557 ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.4 ในปี 2557 อย่างไรก็ตามแรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ 2.1 เท่า ในปี 2556

(5) **ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม** เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

2.2.6 คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ 99.9 ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ 73.8 ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 7.1 ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี 2558 ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ 8.3 ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ 10.4 ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น 800 บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ 89.5 และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง 4,544,926 ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

2.2.7 วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.8 ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก 142,632 แห่งในปี 2555 เป็น 152,377 แห่ง ในปี 2556 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ 32.51 ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ 26.77

2.2.9 ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.1 ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(1) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 171.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 53.33 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี 2504 เป็น 102 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 ในปี 2556

(2) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อม

คุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(3) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี 2504 ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า 2.3 ล้านไร่ เหลือเพียง 1.5 ล้านไร่ ในปี 2552 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 34.8 ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี 2534 และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ใดๆ ไร่ก็ตาม ในระหว่างปี 2549-2554 พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี 2554 ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง 1.61 ล้านตัน ลดลงจากปี 2549 ที่มีปริมาณ 2.42 ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(4) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี 2555 ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 อยู่ที่ระดับ 1.08 ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54 ของความต้องการใช้ในปี 2555 และคิดเป็นร้อยละ 12.5 ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 อยู่ที่ระดับ 1.981 พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี 2555 การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ 1 ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.6

(5) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย 25 ลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม 285,227 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ 28 ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด 27 แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ 1.13 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ 68,200 ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี 2557 มีจำนวนประมาณ 151,750 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน 102,140 ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ 49,610 ล้านลูกบาศก์เมตร

2.3.2 ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(1) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก 1.04 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2553 เป็น 1.11 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2557 สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ 19 และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ 18 ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง 19.9 ล้านตัน ในปี 2556 ของเสียอันตราย ในปี 2557 มีประมาณ 2.69 ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ 70 โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(2) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี 2557 พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี 2557 ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO 3 เป็น EURO 4 ตั้งแต่ปี 2555 และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(3) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548-2557) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน 10.3 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ 31

(4) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ 2 การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี 2533 ปริมาณ 229.03 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น 265.9 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี 2547 โดยปริมาณการ

ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 1.1 จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

2.3.3 ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่างๆ ของโลก

2.4 ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

2.4.1 ด้านธรรมาภิบาล

(1) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี 2556 แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2552 มีอย่างน้อย 6 ประการคือ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักความมีส่วนร่วม (5) หลักความรับผิดชอบ (6) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลี่ยงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(2) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี 2544 โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียน

ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 72% ในปี 2557 ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี 2545 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 52% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี 2554 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 77% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

2.4.2 ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(1) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น 20 กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

(2) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ 2550 และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 นอกจากนี้ มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 13.31 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25.17 ในปีงบประมาณ 2550 และร้อยละ 28.21 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ 1 จำนวน 185 ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ 2 จำนวน 75 งาน/กิจกรรมจาก 114 งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 9,850 คน แบ่งเป็นข้าราชการ 1,378 คน บุคลากรทางการศึกษา 5,295 คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน 79 คน และลูกจ้างประจำ 3,098 คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 9.90 ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 10.65 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 38.52 และร้อยละ 39.46 ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมือง และการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

2.4.3 ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนา เศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. 2557 ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ 38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่ อันดับที่ 85 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับ ปี 2556 ที่ได้ 35 คะแนน อยู่อันดับ 102 โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนน เท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง 84 คะแนน และมาเลเซียได้ 52 คะแนน (คะแนนมากหมายถึง มีคอร์รัปชันน้อย)

3. บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

3.1 บริบทภายใน

3.1.1 ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (1) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ 3.8 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และร้อยละ 4.2 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔4 (3)ราคาน้ำมันเฉลี่ย 70-90 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และเฉลี่ย 80-100 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (4) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 0.8 ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.0 และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0 (5) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 และ (6) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.2 และร้อยละ 0.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และ 13 ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3-4.3 โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ 3.8 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถยกระดับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี 2571 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.3 - 2574) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (1) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.0 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ซึ่ง

จะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (2) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (3) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี 2570 ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(4) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (5) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (6) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 100-200 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

3.1.2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2553 มีประชากรวัยแรงงาน 5 คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน และคาดการณ์ว่าในปี 2583 จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง 1.7 คนแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี 2546 ซึ่งอยู่ที่ 12,745 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

3.1.3 ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ 10 ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ 10 ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง 34.9 เท่าในปี 2556 นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

3.1.4 ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

3.1.5 การบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา 69 หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา 82 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา 89 รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(2) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิสถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐ การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวนแนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

3.2 บริบทภายนอก

3.2.1 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี 2544-2643 (ค.ศ. 2001-2100) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

3.2.2 การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

3.2.3 ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(1) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(2) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ 1) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ 1) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้น ทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ 3) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(3) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลผลิตและการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(4) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ 12 เนื่องจาก 1) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ 2) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(5) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

3.2.4 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(1) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสี่ยงโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(2) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็น

แรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับการระลอกการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

3.2.5 วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 (Post 2015 Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา 15 ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2557 ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน 17 ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน 169 ข้อซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกรอบการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมสุขภาพการชนชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

4. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

4.1 กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่น ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

4.2 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.3 เป้าหมาย

4.3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี

(4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

4.3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(4) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5. แนวทางการพัฒนา

5.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

5.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อ

รองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

5.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

5.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (3) พัฒนาคณาจารย์ทุกระดับ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดี คนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงการเรีญรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้มีความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

5.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (1) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปึกอก กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (3)

การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและ

แบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่

ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาครัฐและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

5.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

6. การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีส่วนสูงชันในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การ

เข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตรอุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปแบบคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 5 ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

4) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งนี้

เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (1) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม
- (2) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่
- (4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
- (5) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย
- (6) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์
- (7) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- (8) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ
- (9) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ
- (10) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ
- (11) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

6) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็ปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วาง

ไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี 2577

7) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

(1) การพัฒนาภาค

- (2) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค
- (3) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลัสเตอร์

อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

10) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN 2015) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2560 – 2565 ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.

2563

1. สภาพทั่วไป

1.1 **ที่ตั้ง** ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างละติจูด 14°7' ถึง 18°27' เหนือ และลองจิจูด 100°54' ถึง 105°37' ตะวันออก ตั้งอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านตะวันออกและด้านเหนือ มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน และด้านใต้ติดต่อราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีเทือกเขาพนมดงรัก กั้นพรมแดน

1.2 **พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ** มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีความลาดเอียงไปทางตะวันออก มีลักษณะคล้ายกระทะ แบ่งเป็น 2 เขตใหญ่ ได้แก่ บริเวณแอ่งที่ราบโคราช อยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและชี ลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขา และบริเวณแอ่งสกลนคร อยู่ทางตอนเหนือของภาค ตั้งแต่แนวเขาภูพานไปจนถึงแม่น้ำโขง เทือกเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งโคราชและแอ่งสกลนคร ได้แก่ เทือกเขาภูพาน

1.3 **ภูมิอากาศ** มีอากาศร้อนชื้นสลับกับแล้ง แบ่งเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมาก จังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงสุด คือ อุตรดิตถ์ ฤดูฝน ช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง แต่มีแนวเทือกเขาดงพญาเย็นและสันคาแพง กั้นลมฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้พื้นที่แอ่งโคราช ซึ่งเป็นเขตเงาฝนจึงมีสภาพแห้งแล้งกว่าแอ่งสกลนคร จังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุด คือ นครพนม ฝนตกน้อยที่สุด คือ นครราชสีมา ฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศหนาวเย็น ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีน จังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำสุด คือ จังหวัดเลย

1.4 **การใช้ประโยชน์ที่ดิน** ในปี 2559 มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ 15.66 ล้านไร่ หรือร้อยละ 14.9 พื้นที่ทางการเกษตร 63.87 ล้านไร่ หรือร้อยละ 60.5 และพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ 26.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 24.7 ของพื้นที่ภาค

1.5 ทรัพยากรธรรมชาติ

1.5.1 **ดิน** สภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ ทำให้ขาดแคลนน้ำ และขาดธาตุอาหาร ได้ดินมีเกลือหิน ทำให้ดินเค็ม จึงมีข้อจำกัดต่อการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

1.5.2 **แหล่งน้ำ** มีลุ่มน้ำขนาดใหญ่ 3 ลุ่ม ได้แก่ แม่น้ำชี มีความยาวประมาณ 765 กิโลเมตร ยาวที่สุดในประเทศไทย มีต้นน้ำที่ทิวเขาเพชรบูรณ์ และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานี แม่น้ำมูล มีความยาวประมาณ 641 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาสันคาแพงแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังมีลุ่มน้ำสาขาย่อย ได้แก่ ลาปาว ลาน้ำอูน ลาน้ำสงคราม ลาเสียว ลาน้ำเลย ลาน้ำพอง และลาตะคอง รวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ ที่กระจายอยู่ในพื้นที่ เช่น หนองหาร (สกลนคร) และ บึงละหาน (ชัยภูมิ) นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำบาดาล มีปริมาณน้ำในเกณฑ์เฉลี่ย 5-10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ความลึกของบ่อ

ประมาณ 30 เมตร คุณภาพของน้ำบาดาลมีตั้งแต่เค็มจัด กร่อย และจืด เนื่องจากพื้นที่ในแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครจะรองรับด้วยหินเกลือ หากเจาะน้ำบาดาลลึกเกินไปอาจเจอน้ำเค็ม

1.5.3 ป่าไม้ ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.3 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่จะต้องมียพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็น ป่าเบญจพรรณ

2. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค

2.1 โครงข่ายถนน เชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้

2.1.1 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ)

2.1.2 เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

2.1.3 เส้นทางใหม่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก 2

2.2 รถไฟ

2.3 สนามบิน

2.4 ด่านชายแดน

2.5 แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาค ได้แก่ รถไฟความเร็วสูง (ช่วงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย) รถไฟทางคู่ (ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจิระ-อุบลราชธานี) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ (ช่วงบางปะอิน-นครราชสีมา ช่วงระเบียงเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก)

2.6 บริการสาธารณูปโภค

2.6.1 ไฟฟ้า

2.6.2 ประปา

3. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

3.1 ภาพรวมเศรษฐกิจ

3.2 เศรษฐกิจรายสาขา

3.3 เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

4. ประชากรและสังคม

4.1 ประชากร

จำนวนประชากรของภาคมากที่สุดของประเทศ ปี 2560 มีจำนวนประชากร 21.98 ล้านคน หรือร้อยละ 33.2 ของประเทศ เพิ่มขึ้นจาก 21.69 ล้านคน ในปี 2555 และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงปี 2555-2550 โดยเฉลี่ยร้อยละ 0.31 ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.54 โดยจังหวัดนครราชสีมา มีประชากรมากที่สุด 2.58 ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากร 1.81 ล้านคน และจังหวัดขอนแก่น มีประชากร 1.76 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 12.0 8.5 และ 8.2 ของประชากรภาค ตามลำดับ

4.2 แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา แรงงานระดับอาชีวะมีสัดส่วนน้อยมาก ในปี 2560 มีกำลังแรงงาน 9.63 ล้านคน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ 50.77 ของกำลังแรงงาน ของภาค จำนวนแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมลดลง จากร้อยละ 57.8 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 56.48 ในปี 2560 มีความรู้ระดับมัธยมต้น เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.02 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 17.9 ในปี 2560 ระดับมัธยมปลาย เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.87 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 11.96 ในปี 2560 แรงงานระดับอาชีวะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 2.07 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 2.09 ในปี 2560 ระดับอุดมศึกษา เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.05 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 9.56 ในปี 2560

4.3 การศึกษา

สถาบันการศึกษามีทุกระดับ โดยระดับอุดมศึกษามี 53 แห่ง ครอบคลุมเกือบทุกจังหวัด แยกเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐ 36 แห่ง เอกชน 10 แห่ง และสถาบันวิทยาลัยชุมชน 7 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถาบันวิจัย 12 แห่ง ซึ่งมากที่สุดในประเทศ

4.4 สาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ในปี 2560 มีจำนวนโรงพยาบาลรัฐบาล 323 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) 291 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) 23 แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) 9 แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน 3,477 แห่ง

5. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

5.1 สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้มีแนวโน้มลดลง ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.3 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ในช่วงปี 2556-2560 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ของภาคลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.24 เนื่องจาก การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเกษตรที่เพิ่มมากขึ้น โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดมากที่สุดได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร รองลงมาคือ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย และจังหวัดอุบลราชธานี

5.2 สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

การเกิดไฟป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2556-2560 มีจำนวนการเกิดไฟป่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8.8 โดยปี 2560 เกิดไฟไหม้ป่า จำนวน 878 ครั้ง พื้นที่ถูกไฟไหม้ 9,687 ไร่ ลดลงจาก ปี 2556 ที่มีจำนวน 1,574 ครั้ง และจำนวนพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ 19,622 ไร่ ซึ่งเป็นปีที่เกิดไฟไหม้ป่ามากที่สุด โดยในระหว่างปี 2556-2560 เกิดไฟไหม้ป่าเฉลี่ย 1,268.8 ครั้งต่อปี คิดเป็นพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้เฉลี่ย 18,741.2 ไร่ต่อปี

6. สภาวะแวดล้อม

6.1 จุดแข็ง

6.2 จุดอ่อน

6.3 โอกาส

6.4 ภัยคุกคาม

7. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

8. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

8.1 เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

8.2 วัตถุประสงค์

8.2.1 เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

8.2.2 เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

8.2.3 เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

8.2.4 เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.2.5 เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.3 เป้าหมาย

8.3.1 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

8.3.2 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

8.4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	892,676 ล้านบาท (ปี 2559)	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 3.5	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 3.5	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 3.5	ขยายตัว ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 3.5	ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 3.5 ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.446 (ปี 2560)	ลดลงต่ำ กว่า 0.446	ลดลงต่ำ กว่า 0.446	ลดลงต่ำ กว่า 0.446	ลดลงต่ำ กว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446

8.5.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

8.5.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

8.5.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.5.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

8.5.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

8.5.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

1.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับทบทวน) ปี พ.ศ. 2564

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้แจ้งผลการประชุมคณะกรรมการ บูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ในการประชุมครั้งที่ 2/2562 เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2562 โดยมีนายรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) เป็นประธาน มีมติเห็นชอบนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 -2565) ฉบับทบทวน แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. 2564 แนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณ กลุ่มจังหวัด และกรอบระยะเวลาการจัดทำแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จึงได้ดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเตรียมความพร้อมและทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ระหว่างวันที่ 11 -13 กันยายน 2562 โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทิศทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561 –2565) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2564 ฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ (ก.บ.ก.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในคราวประชุม ครั้งที่ 10/2560 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2562 โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขื่อนเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง
- 4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม 3 ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561 –2565) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2564 ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ในการบูรณาการ แผนงาน/โครงการ เพื่อแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของ กลุ่มจังหวัด ฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564 ต่อไป

1.3.3 เป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดสุรินทร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี 2565)

“เมืองเกษตรอินทรีย์ ศูนย์เศรษฐกิจชายแดน ท่องเที่ยววิถีชุมชน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสุรินทร์

1. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
4. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้จังหวัด
5. คริวเรือนยากไร้เป้าหมายได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน
6. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมลดลง
7. ปริมาณการกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดสุรินทร์

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร
วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์
2. เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน
3. เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น
2. จำนวนสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
3. จำนวนช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมสนับสนุนการใช้ผลการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชและสัตว์มาดำเนินการ
2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
3. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานการผลิต และเกษตรกร
4. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรอินทรีย์ ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต
5. ส่งเสริมการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรอินทรีย์
6. การขนส่งและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรอินทรีย์
7. พัฒนาระบบการตลาดเกษตรอินทรีย์

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และ
เชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น
2. เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นต่อปี
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดนเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยปีฐาน

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการและผู้นำเข้า-ส่งออก
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอสนับสนุนการจัดการ ด้าน

พรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ ให้ได้มาตรฐานสากล

3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการค้า การลงทุน และการบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
2. เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวและบริการแนววิถีใหม่ (New Normal)
2. การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวแนววิถีใหม่ (New Normal)
3. การพัฒนาและเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวและบริการ
4. การยกระดับการจัดงานมหัศจรรย์งานช้างสุรินทร์สู่ระดับโลก
5. ยกระดับผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยว
6. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์เพิ่มขึ้นและได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การบริหารจัดการน้ำ และรักษาสิ่งแวดล้อมให้สมดุล

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
2. ร้อยละที่ลดลงของขยะมูลฝอย
3. จำนวนชุมชน/หน่วยงานที่ใช้พลังงานทางเลือกเพิ่มขึ้น

4. ปริมาณเก็บกักน้ำเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน
2. การส่งเสริมการบริหารจัดการขยะ
3. การส่งเสริมการบริหารจัดการพลังงานทางเลือก
4. การส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ประชาชนมีความสุขและสังคมร่มเย็น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. อัตราผู้ป่วยรายใหม่ของโรคเบาหวาน/โรคความดันโลหิตสูงลดลง
2. รายได้เฉลี่ยครัวเรือนยากจนเพิ่มขึ้น
3. จำนวนตำบลต้นแบบจัดการตนเองเพิ่มขึ้น
4. จำนวนคนทุกช่วงวัยและได้รับการพัฒนาฝึกออาชีพในชุมชน
5. ครัวเรือนยากไร้เป้าหมายได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน แนว

ทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมสุขภาพ
2. การป้องกันและควบคุมโรค
3. การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาสังคม ชุมชน พัฒนาทักษะชีวิต
4. การส่งเสริมอาชีพ
5. พัฒนาทักษะอาชีพประชาชนทุกช่วงวัย
6. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาทักษะอาชีพประชาชน
7. จัดการสวัสดิการสังคมแบบมีส่วนร่วมในทุกช่วงวัย และยกระดับพื้นที่ต้นแบบทางสังคม
8. ยกระดับคุณภาพชีวิตของครัวเรือนยากไร้ตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
2. เพื่อให้หมู่บ้าน/ชุมชน ปลอดภัยาสพติด
3. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
2. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ปลอดภัยาสพติด (หมู่บ้านสีขาว) เพิ่มขึ้น
3. ร้อยละคดีอาชญากรรมลดลง
4. จำนวนหมู่บ้านชายแดนที่มีความพร้อมในการเฝ้าระวังภัยคุกคาม

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
2. การพัฒนาคน องค์กร เครือข่าย หมู่บ้าน/ชุมชน และหมู่บ้านตามแนวชายแดน เพื่อความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และห่างไกลยาเสพติด
3. การรักษาความสงบเรียบร้อยและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองเกษตรอินทรีย์ ศูนย์เศรษฐกิจชายแดน ท่องเที่ยววิถีชุมชน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสุรินทร์

1. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
4. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้จังหวัด
5. ร้อยละที่ลดลงของขยะมูลฝอย
6. สัดส่วนของคนอายุยืนตั้งแต่ 80 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้น
7. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมลดลง
8. ครรภ์เรื้อนยากไร้เป้าหมายได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน
9. ปริมาณการกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์
2. เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน
3. เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. จำนวนพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น
2. จำนวนสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
3. จำนวนช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. การเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์
2. การยกระดับสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน
3. การเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างผู้ประกอบการรายใหม่
2. เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าในจังหวัด

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่เพิ่มขึ้นต่อปี
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยปีฐาน

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการและผู้นำเขา-ส่งออก
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการค้า การลงทุน และการบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
2. เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวและการบริการ
2. การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
3. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า ผลิตภัณฑ์ และการบริการที่ได้มาตรฐาน
4. การพัฒนาเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้และรักษาสิ่งแวดล้อมสมดุล

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
2. ร้อยละที่ลดลงของขยะมูลฝอย
3. จำนวนชุมชน/หน่วยงานที่ใช้พลังงานทางเลือกเพิ่มขึ้น
4. ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน
2. กาส่งเสริมการบริหารจัดการขยะ
3. การส่งเสริมการบริหารจัดการพลังงานทางเลือก
4. การส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ประชาชนมีความสุขและสังคมร่มเย็น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. สัดส่วนของคนอายุตั้งแต่ 80 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้น
2. รายได้เฉลี่ยครัวเรือนเพิ่มขึ้น
3. จำนวนตำบลแบบจัดการตนเองเพิ่มขึ้น
4. ร้อยละของคนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ และไม่มียานพาหนะได้รับการฝึกอบรมอาชีพ
5. สัดส่วนของนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมดลดลง

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี
2. การส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามศาสตร์พระราชา
3. การส่งเสริมให้องค์กรภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้
4. การพัฒนาคุณภาพ ทักษะชีวิต และการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา
5. การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
2. เพื่อให้มีหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ปลอดภัยเสถียร (หมู่บ้านสีขาว) เพิ่มขึ้น
3. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. จำนวนครั้งในการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
2. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ปลอดภัยเสถียร (หมู่บ้านสีขาว) เพิ่มขึ้น
3. ร้อยละคดีอาชญากรรมลดลง

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
2. การพัฒนาคน องค์กร เครือข่าย หมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อความมั่นคง ความสงบ เรียบร้อย และทาง

ไกลยาเสถียร

3. การรักษาความสงบเรียบร้อยและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชน

1.5 ไทยแลนด์ 4.0 (THAILAND 4.0)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ 4.0 โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ 4.0 มีดังนี้

ประเทศไทย 4.0 ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

1. **กลุ่มอาหารเกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)** อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

2. **กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med)** อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

3. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

นโยบายการพัฒนาอำเภอสังขะ

วิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอสังขะ

“วิสัยทัศน์ของอำเภอสังขะ สังคมน่าอยู่ มุ่งสู่เศรษฐกิจพอเพียง”

1. พัฒนาและส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ ให้มีการขยายตัวมากขึ้น
2. พัฒนาอุตสาหกรรม โดยสนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปในพื้นที่ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของชุมชน
3. พัฒนาการเกษตรให้เหมาะสมกับระบบนิเวศน์ เพื่อเกษตรแบบยั่งยืน
4. พัฒนาให้มีการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ เพื่อสร้างเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับประชาชน
5. พัฒนาด้านแหล่งน้ำให้เพียงพอ และให้มีการจัดระบบการใช้น้ำให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
6. ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม ถนนระหว่างหมู่บ้าน ตำบล เส้นทางระหว่างชุมชนกับแหล่งเศรษฐกิจให้เป็นไปด้วยความสะดวก
7. สนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก โดยมีการส่งเสริมของประชาชน
8. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง
9. ปรับปรุงให้มีการบริการสาธารณสุขภาค สาธารณูปการ การสื่อสาร ให้เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน
10. พัฒนาส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมกับปลูกจิตสำนึกการมีวิถีชีวิตแบบไทย ๆ
11. พัฒนาการศึกษให้สอดคล้องกับการพัฒนาชุมชนและขยายระบบการศึกษา
12. ส่งเสริมการรวมกลุ่ม โดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านให้คนรู้จักคิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น
13. พัฒนาความคิด ทักษะคติ ค่านิยมของชุมชนและสังคมให้เป็นสังคมเอื้ออาทรต่อกัน สามารถพึ่งพาซึ่งกันและกัน มองถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว ให้ความสำคัญต่อการดูแลกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

14. ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชนให้มีบทบาทในการตัดสินใจและดำเนินการแก้ไขปัญหาของตนเอง

15. สร้างความตระหนักและเห็นความสำคัญของการอยู่ร่วมกันในระบอบประชาธิปไตย

16. สร้างชุมชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

17. ประชาชนในวัยทำงานมีงานทำอย่างทั่วถึงในท้องถิ่น

18. ผู้ใช้แรงงานได้มีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถ

19. plugged สำคัญในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

20. ขยายอำนาจการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ท้องถิ่น

21. พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรกรรมธรรมชาติ

22. ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทุกระดับให้มีกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

23. ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองชุมชนและท้องถิ่น

24. การจัดตั้งศูนย์ราชการเพื่อให้บริการประชาชนได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

25. สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อให้มีเวทีประชาคมทุกระดับ สร้างและปลุกจิตสำนึก

ขบวนการประชาธิปไตยให้กับประชาชน

ยุทธศาสตร์อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

1. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการพัฒนาด้านเกษตรอินทรีย์ให้มีมาตรฐานและส่งเสริมให้ประชาชน มีการดำรงชีวิตแบบพอเพียง

2. ยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างสังคมที่ดีและชุมชนเข้มแข็ง

3. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสนับสนุนให้ภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพ

5. ยุทธศาสตร์ด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสภาพแวดล้อม

6. ด้านความมั่นคงชายแดน

พันธกิจ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

1. เพิ่มผลผลิตและยกระดับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์

2. พัฒนาเศรษฐกิจให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

3. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. ส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน

การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค

1. จุดแข็ง

1. เส้นทางหลักเหมาะกับการลงทุน

2. มีแหล่งท่องเที่ยว

3. มีปราชญ์ชุมชน
4. มีพืชเศรษฐกิจ
5. มีโรงงานอุตสาหกรรมในท้องถิ่น ก่อให้เกิดการจ้างงาน สร้างรายได้ในชุมชน
6. มีกองทุนหมู่บ้าน
7. มีเกษตรอินทรีย์
8. มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง
9. มีตลาดรับซื้อผลผลิตอย่างต่อเนื่อง
10. มีผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง

2. จุดอ่อน

1. การคมนาคมไม่สะดวก
2. ราคาผลผลิตตกต่ำ
3. ประชาชนไม่วางแผนการใช้เงิน
4. มีการบุกรุกที่ทำกิน การตัดไม้ทำลายป่า
5. ไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะ
6. ประชาชนขาดการพึ่งตนเอง
7. ประชาชนว่างงานมีจำนวนมาก
8. ผู้สูงอายุยังไม่ได้รับเงินค่าครองชีพอย่างทั่วถึง

3. โอกาส

1. มีแหล่งท่องเที่ยว
2. มีกลุ่มอาชีพ และการค้าชายแดน
3. มีแหล่งเงินทุน

4. อุปสรรค

1. งบประมาณมีจำกัดจึงไม่เพียงพอต่อการพัฒนา
2. ขาดการสนับสนุนจากส่วนกลางอย่างต่อเนื่อง
3. ความเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็ว

นโยบายการพัฒนาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

1. ส่งเสริมและสนับสนุน กลุ่มอาชีพ สร้างงาน เพิ่มรายได้ หมายถึง การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกลุ่มอาชีพให้กับราษฎร เพื่อสร้างงาน มีงานทำให้ชาวบ้านมีรายได้ มีอาชีพเสริมโดยไม่ต้องไปหาทำงานต่างถิ่น

2. จัดสรรและเพิ่มงบประมาณ ดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ให้เต็มพื้นที่ 100%
หมายถึง การจัดสรรงบประมาณสนับสนุน สงเคราะห์ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เพิ่มเติมให้ครบทุกคนในพื้นที่

3. ส่งเสริมและสนับสนุนประเพณี วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว หมายถึง ส่งเสริมประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น ส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนา โบราณสถานเป็นแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นประเพณีและวัฒนธรรมสืบทอดตลอดไป

4. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา การกีฬา และพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง สนับสนุนการศึกษา ให้เด็กนักเรียนทุกโรงเรียนในเขตบริการได้มีความพร้อมในด้านการเรียน ทั้งสนับสนุนทุนการศึกษา แก่เด็กนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์ในการเรียน ด้านกีฬา ส่งเสริมให้มีอุปกรณ์การกีฬาทุกหมู่บ้าน จัดให้มีการแข่งขันกีฬา และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของราษฎรในทุกๆ ด้าน

5. ปรับปรุง พัฒนา และก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค หมายถึง การปรับปรุง ก่อสร้างถนนหนทาง ให้เกิดความสะดวกสบายในการสัญจร แก้ไขปัญหาน้ำท่วมในหมู่บ้าน โดยการทำรางระบายน้ำ และวางท่อระบายน้ำคอนกรีต ขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงหัวไร่ปลายนา ปรับปรุงเพิ่มเติมไฟฟ้าสาธารณะให้สว่างครบทุกหมู่บ้าน

6. ปรับปรุง พัฒนา และก่อสร้างแหล่งน้ำ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การปรับปรุงแหล่งน้ำเดิมที่มีการตื้นเขินให้กลับมาใช้ประโยชน์ได้ตามปกติ สามารถเก็บกักน้ำให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ได้ ในการอุปโภค บริโภค และก่อสร้างแหล่งน้ำใหม่เพิ่มเติม ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้อยู่คู่บ้านคู่เมืองตลอดไป

7. ส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล หมายถึง การดำเนินงานแบบบูรณาการตามนโยบายของรัฐบาล ทุกๆ ด้าน เพื่อให้บริการแก่สาธารณะ และผลประโยชน์ตกถึงประชาชน

8. ส่งเสริมและสนับสนุนงานบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การจัดให้มีศูนย์บรรเทาสาธารณภัย เพื่อเตรียมพร้อมให้การช่วยเหลือราษฎรที่ประสบปัญหาจากภัยธรรมชาติได้ทันท่วงที ช่วยลดการสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบล

“พัฒนาคน พัฒนางาน เสริมสร้างเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ วิถีเกษตรอินทรีย์”

พันธกิจการพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบล (Mission)

1. พัฒนาด้านเศรษฐกิจ
2. พัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน
3. พัฒนาการท่องเที่ยว
4. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
5. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
6. การพัฒนาสาธารณสุข
7. พัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา
8. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9. พัฒนาด้านการเมือง การบริหาร การพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นและการบริการประชาชน

2.2 ยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน ได้มีความตระหนักถึงบทบาทภารกิจตามอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ตอบสนองต่อความต้องการ เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล อีกทั้งเน้นหลักการบริหารจัดการที่ดี จึงได้ดำเนินตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา 9 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนาการท่องเที่ยว
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาการคมนาคม และสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการพัฒนาสาธารณสุข
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 8 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 9 ด้านการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากร และการบริการประชาชน

2.3 เป้าประสงค์

1. ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตการผลิตเกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ ลดการใช้สารเคมี
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข
3. พัฒนาและฟื้นฟูโบราณสถานให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

4. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่พอเพียงและยั่งยืน
5. การสงเคราะห์ที่ให้ความช่วยเหลือ ผู้สูงอายุ คนพิการเป็นไปอย่างทั่วถึง
6. มีแหล่งน้ำสำหรับพื้นที่การเกษตร การอุปโภคบริโภค
7. ประชาชนมีน้ำประปาที่สะอาดได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค
8. พัฒนาเส้นทางคมนาคม เพื่อให้การติดต่อสื่อสาร การสัญจรไปมาของประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย
9. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้เพียงพอทุกครัวเรือนโดยการขยายเขตไฟฟ้า ย้ายเสาไฟฟ้า เพิ่มแรงดันไฟฟ้าเพิ่มไฟส่องทางสาธารณะ
10. ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงห่างไกลจากยาเสพติด เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มอายุ ควบคุมและป้องกันโรค
 11. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 12. ประชาชนมีช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย และรวดเร็ว
 13. ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 14. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การ
 15. องค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ไขปัญหาชุมชนได้อย่างรวดเร็ว
 16. การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานคลัง ขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.4 ตัวชี้วัด

- (1) ร้อยละ 60 ของประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ
- (2) ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น
- (3) จำนวนครอบครัวที่ได้รับความรู้ จำนวน 30 ครอบครัว
- (4) ร้อยละ 60 ได้พัฒนาจุดด้านการเกษตรให้เป็นตัวอย่างแก่เกษตรกร
- (5) ร้อยละ 100 ของโครงการบรรลุวัตถุประสงค์
- (6) ร้อยละ 60 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ
- (7) ร้อยละ 80 ของผู้ใช้ประโยชน์
- (8) ร้อยละ 100 ของผู้ได้รับการช่วยเหลือ
- (9) ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการ
- (10) ร้อยละ 80 ของประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ
- (11) ร้อยละ 70 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีทักษะเพิ่มขึ้น
- (12) ร้อยละ 70 ของโครงการดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์
- (13) ร้อยละ 70 มีกิจกรรมการขับเคลื่อน

- (14) ร้อยละ 100 ของผู้อายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ได้รับการสงเคราะห์
- (15) ร้อยละ 60 ลดปัญหาอาชญากรรมยาเสพติดในพื้นที่
- (16) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของผู้เข้าร่วมโครงการ
- (17) ร้อยละ 90 ของประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภค
- (18) ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรผู้ใช้ประโยชน์
- (19) ร้อยละ 80 ผู้มารับการบริการมีความพึงพอใจในการปรับปรุงภูมิทัศน์ฯ
- (20) ร้อยละ 70 ผู้มารับการบริการมีความพึงพอใจในการปรับปรุงภูมิทัศน์ฯ
- (21) ร้อยละ 70 ของผู้ใช้ประโยชน์แบบจำลองฯ
- (22) ร้อยละ 70 ของผู้ใช้ประโยชน์พิพิธภัณฑสถานแห่งเรียนรู้
- (23) ร้อยละ 100 ปราสาทภูมิโพนมีรั้วรอบขอบชิด
- (24) ร้อยละ 90 ของผู้ใช้ประโยชน์
- (25) ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรผู้ใช้ถนน
- (26) ร้อยละ 100 มีห้องน้ำห้องส้วมลูกลักษณะ
- (27) ร้อยละ 100 ของเด็กได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา
- (28) ร้อยละ 100 ของเด็กได้ดื่มนมที่ถูกต้องลักษณะ
- (29) ร้อยละ 100 ของหมู่บ้านได้รับอุปกรณ์
- (30) ร้อยละ 80 นักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้น
- (31) ร้อยละ 60 ของปัญหาขยะลดลง
- (32) ร้อยละ 60 ของพื้นที่สีเขียวในตำบล
- (33) ร้อยละ 70 บริบทของตำบล สะอาดเป็นระเบียบ
- (34) ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมมีความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีต่างๆ
- (35) ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมมีความรู้เกี่ยวกับปฏิบัติงาน ป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนฯ
- (36) ปรับปรุงแผนภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- (37) ประชาชนผู้ที่ยื่นขอช่วยเหลือภาษีเขต อบต.ตม มาชำระภาษีของแต่ละหมู่บ้านๆไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
- (38) ร้อยละ 90 ของผู้เข้าร่วมโครงการ
- (39) ประชาชนมีแหล่งกักเก็บน้ำใช้สำหรับอุปโภค – บริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ
- (40) ประชาชนได้รับการช่วยเหลือด้านการเฝ้าระวังโรค การป้องกัน การควบคุม และการช่วยเหลือประชาชน หรือบรรเทาความเดือดร้อนของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 – (COVID – 19) และได้รับการบริการสาธารณสุขอื่นๆ อย่างทั่วถึง
- (41) โรงเรียน สพฐ. 3 แห่ง ได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม
- (42) ศพด. 4 แห่ง ได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม รวมทั้งพัฒนาอาคารสถานที่ และระบบบริหารจัดการ
- (43) เด็กและเยาวชนได้ร่วมกิจกรรม

- (44) ผู้ดูแลเด็กเล็กได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- (45) เด็กเล็กได้มีความรู้ และมีทักษะเพิ่มขึ้น
- (46) มีวัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
- (47) อาสาสมัครในการช่วยเหลือชุมชนและประสานงานในชุมชน
- (48) ส่งเสริมสวัสดิการสังคม สงเคราะห์ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ 12 หมู่บ้าน
- (49) กลุ่มสตรี อสม. ได้ทำกิจกรรม ร่วมกัน และสร้างความสามัคคี
- (50) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง 12 หมู่
- (51) ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ
- (52) ส่งเสริมขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น 12 หมู่บ้าน
- (53) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชนและจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ทั้ง 12 หมู่บ้าน
- (54) ส่งเสริมการเลือกตั้งตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและละตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้ง 12 หมู่บ้าน
- (55) การจัดระเบียบโครงสร้างการบริหารจัดการภายในองค์กรให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น 12 หมู่บ้าน
- (56) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมการบริหารงาน
- (57) ส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชน ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 12 หมู่บ้าน
- (58) ส่งเสริมการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยประจำหมู่บ้าน/ตำบล และทีมกู้ชีพกู้ภัยตำบล 12 หมู่บ้าน
- (59) สนับสนุนให้มีวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการป้องกันและการช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ
- (60) ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นประโยชน์ของการปลูกป่าเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (61) ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของ 12 หมู่บ้าน
- (62) การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี 12 หมู่บ้าน

2.5 คำเป้าหมาย

- (1) มีแหล่งน้ำพอเพียงต่อการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร
- (2) ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุข มีสุขภาพแข็งแรง
- (3) ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพด้านเกษตร
- (4) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (5) การศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และเกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง
- (6) ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย
- (7) ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการของท้องถิ่น

- (8) องค์กรปกครองท้องถิ่นมาตรฐานสากลดีขึ้น
- (9) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (10) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับฟื้นฟูและอนุรักษ์

2.6 กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ 2 พัฒนาฝีมือในการประกอบอาชีพของประชาชนโดยการฝึกอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

แนวทาง 1 พัฒนาคุณภาพชีวิต และการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ตลอดจนการสังคมสงเคราะห์ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางที่ 2 เสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม โดยการจัดระเบียบชุมชนและสังคม รักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แก้ไขปัญหาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนาการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

แนวทางที่ 1 พัฒนาแหล่งน้ำให้ประชาชนมีน้ำ ส่งเสริมและสนับสนุน ให้แหล่งน้ำภายในท้องถิ่นได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม เพื่อใช้ในการเกษตร อุปโภคบริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาการคมนาคมและสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการก่อสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซมพัฒนาเส้นทางคมนาคม

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมให้มีการขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมให้มีระบบการสื่อสารที่ครอบคลุมอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

แนวทางที่ 1 เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มอายุ

แนวทางที่ 2 การควบคุมและป้องกันโรค

แนวทางที่ 3 พัฒนาการเรียนรู้ด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ด้านพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 ด้านการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากร และการบริการประชาชน

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเมือง การปกครอง การบริหารแก่ประชาชน

แนวทางที่ 2 ด้านการพัฒนาบุคลากร

แนวทางที่ 3 พัฒนาบริการประชาชน

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลคม โดยให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟูพัฒนาการจัดบริการ สาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาด้ว การศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสูง การพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการ พัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึด หลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่างๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์ สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วน ตำบลคม จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 9 ประเด็นดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่	1	ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่	2	ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม
ยุทธศาสตร์ที่	3	ด้านพัฒนาการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่	4	ด้านบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
ยุทธศาสตร์ที่	5	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาการคมนาคมและสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ
ยุทธศาสตร์ที่	6	ด้านการพัฒนาสาธารณสุข
ยุทธศาสตร์ที่	7	ด้านพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา
ยุทธศาสตร์ที่	8	ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่	9	ด้านการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากร และการบริการประชาชน

จุดยืนองค์การบริหารส่วนตำบลคม

- ต้องมีเป้าหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- ต้องมีการบริหารยุทธศาสตร์
- ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ประเทศกับท้องถิ่น
- ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่มาก
- ความสอดคล้องสิ่งที่ทำกับสิ่งที่ต้องการ
- ความต้องการของประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ
- ทรัพยากรมีจำกัด
- การวัดผลสัมฤทธิ์ของงาน

สร้างความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สร้างความเข้าใจกับฝ่ายต่างๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- สร้างความเข้าใจกับประชาชน ศึกษาสำรวจปัญหา และความต้องการที่แท้จริง
- แต่งตั้งคณะทำงานฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้

ปัจจัยความสำเร็จ

- ผู้บริหารท้องถิ่น
- การรับรู้ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การมีส่วนร่วม ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
- การประสานและสนับสนุนจากภาคีภาครัฐและเอกชน
- ระบบฐานข้อมูล
- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้บริหารท้องถิ่น
 - ผู้นำให้นโยบาย ติดตามประเมินผล
2. เจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ร่วมเป็นคณะทำงาน ประสานงานระหว่างฝ่าย สร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี
3. ประชาชนในท้องถิ่น และผู้รับบริการอื่นๆ
 - ร่วมเป็นคณะทำงาน ให้ข้อมูลและร่วมกำหนดความต้องการ
 - หน่วยงานราชการ สนับสนุนข้อมูล ความรู้ทางวิชาการ

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1 ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ

1) พันธกิจ 1. พัฒนาด้านเศรษฐกิจ

2) เป้าประสงค์ ที่ 1 ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตการผลิตเกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ ลดการใช้สารเคมี

เป้าประสงค์ ที่ 2 ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่พอเพียงและยั่งยืน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
<ul style="list-style-type: none"> - ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตการผลิตเกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ ลดการใช้สารเคมี - ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่พอเพียงและยั่งยืน 	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละ 60 ของประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ - ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น - จำนวนครอบครัวที่ได้รับความรู้ จำนวน 30 ครอบครัว

3) กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ 2 พัฒนาฝีมือในการประกอบอาชีพของประชาชนโดยการฝึกอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ และส่งเสริม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจ - พัฒนาฝีมือในการประกอบอาชีพของประชาชนโดยการฝึกอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละ 60 ของประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ - จำนวนครอบครัวที่ได้รับความรู้ จำนวน 30 ครอบครัว - ร้อยละ 60 ของประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ - ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล

5) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และ

เชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การค้า การลงทุน การบริการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

1) พันธกิจ ที่ 1 พัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน

2) เป้าประสงค์ ที่ 1 ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

เป้าประสงค์ ที่ 2 การสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือ ผู้สูงอายุ คนพิการเป็นไปอย่างทั่วถึง

เป้าประสงค์ ที่ 3 มีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ไขปัญหาชุมชนได้อย่างรวดเร็ว

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข - การสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือ ผู้สูงอายุ คนพิการเป็นไปอย่างทั่วถึง - ศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ไขปัญหาชุมชนได้อย่างรวดเร็ว 	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละ 80 ของประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ - ร้อยละ 100 ของผู้ได้รับความช่วยเหลือ - ร้อยละ 70 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีทักษะเพิ่มขึ้น

3) กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิต และการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ตลอดจนการสังคมสงเคราะห์ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส สร้างความเข้มแข็งของชุมชนใหม่ เกษตรอินทรีย์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ 2 เสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม โดยการจัดระเบียบชุมชนและสังคม รักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แก้ไขปัญหาอาชญากรรม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<p>- พัฒนาคุณภาพชีวิต และการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ตลอดจนการสังคม สงเคราะห์ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส สร้างความเข้มแข็งของชุมชนใหม่ เกษตรอินทรีย์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>- เสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม โดย การจัดระเบียบชุมชนและสังคม รักษาความสงบ เรียบร้อยของชุมชน ป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัย แก้ไขปัญหาหยาเสพติด</p>	<p>- ร้อยละ 80 ของประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ</p> <p>- ร้อยละ 100 ของผู้ได้รับความช่วยเหลือ</p> <p>- ร้อยละ 70 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีทักษะเพิ่มขึ้น</p>

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลม

5) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 3 ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

1) พันธกิจ ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยว

2) เป้าประสงค์ ที่ 1 พัฒนาและฟื้นฟูโบราณสถานให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
- พัฒนาและฟื้นฟูโบราณสถานให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว	- ร้อยละ 70 ของผู้ใช้ประโยชน์ - ร้อยละ 70 ของผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะเพิ่มขึ้น - ร้อยละ 70 ของผู้รับบริการบริการมีความพึงพอใจ

3) กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิต และการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ตลอดจนการสังคมสงเคราะห์ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส สร้างความเข้มแข็งของชุมชนใหม่ เกษตรอินทรีย์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ 2 เสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม โดยการจัดระเบียบชุมชนและสังคม รักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แก้ไขปัญหายาเสพติด

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว	- ร้อยละ 70 ของผู้ใช้ประโยชน์ - ร้อยละ 70 ของผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะเพิ่มขึ้น - ร้อยละ 70 ของผู้รับบริการบริการมีความพึงพอใจ

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด กองช่าง กองการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล

5) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม แร่เพณี วิถีชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 4 ด้านบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

1) **พันธกิจ** ที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

2) **เป้าประสงค์** ที่ 1 มีแหล่งน้ำสำหรับพื้นที่การเกษตร การอุปโภคบริโภค

เป้าประสงค์ ที่ 2 ประชาชนมีน้ำประปาที่สะอาดได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
- มีแหล่งน้ำสำหรับพื้นที่การเกษตร การอุปโภคบริโภค - ประชาชนมีน้ำประปาที่สะอาดได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค	- ร้อยละ 90 ของประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภค - ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรผู้ใช้ประโยชน์

3) **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

แนวทางที่ 1 พัฒนาแหล่งน้ำให้ประชาชนมีน้ำ ส่งเสริมและสนับสนุน ให้แหล่งน้ำภายในท้องถิ่นได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม เพื่อใช้ในการเกษตร อุปโภคบริโภค

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
- พัฒนาแหล่งน้ำให้ประชาชนมีน้ำ ส่งเสริมและสนับสนุน ให้แหล่งน้ำภายในท้องถิ่นได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม เพื่อใช้ในการเกษตร อุปโภคบริโภค	- ร้อยละ 90 ของประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภค - ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรผู้ใช้ประโยชน์

4) **หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก**

กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลม

5) **ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์**

1. **ยุทธศาสตร์จังหวัด :**

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

2. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :**

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

**ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 5 ด้านโครงสร้างพื้นฐานพัฒนาการคมนาคม และ สาธารณูปโภค
สาธารณูปการ**

1) พันธกิจ ที่ 1 พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

2) เป้าประสงค์ ที่ 1 พัฒนาเส้นทางคมนาคม เพื่อให้การติดต่อสื่อสาร การสัญจรไปมาของประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย

เป้าประสงค์ ที่ 2 ประชาชนมีช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย และรวดเร็ว

เป้าประสงค์ ที่ 3 ประชาชนมีไฟฟ้าใช้เพียงพอทุกครัวเรือนโดยการขยายเขตไฟฟ้า ย้ายเสาไฟฟ้า เพิ่มแรงดันไฟฟ้า เพิ่มไฟส่องทางสาธารณะ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเส้นทางคมนาคม เพื่อให้การติดต่อสื่อสาร การสัญจรไปมาของประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย - ประชาชนมีช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย และรวดเร็ว - ประชาชนมีไฟฟ้าใช้เพียงพอทุกครัวเรือนโดยการขยายเขตไฟฟ้า ย้ายเสาไฟฟ้า เพิ่มแรงดันไฟฟ้า เพิ่มไฟส่องทางสาธารณะ 	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรผู้ใช้ถนน - จำนวนศูนย์การเรียนรู้อินเทอร์เน็ต 1 แห่ง - ร้อยละ 60 ของจำนวนประชากรผู้ใช้ประโยชน์

3) กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการก่อสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซมพัฒนาเส้นทางคมนาคม

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมให้มีระบบการสื่อสารที่ครอบคลุมอย่างทั่วถึง

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมให้มีการขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการก่อสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซมพัฒนาเส้นทางคมนาคม - ส่งเสริมให้มีระบบการสื่อสารที่ครอบคลุมอย่างทั่วถึง - ส่งเสริมให้มีการขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรผู้ใช้ถนน - จำนวนศูนย์การเรียนรู้อินเทอร์เน็ต 1 แห่ง - ร้อยละ 60 ของจำนวนประชากรผู้ใช้ประโยชน์

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบล

5) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และ
เชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การค้า การลงทุน การบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 6 ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

1) พันธกิจ ที่ 1 การพัฒนาสาธารณสุข

2) เป้าประสงค์ ที่ 1 ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงห่างไกลจากยาเสพติด

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
- ประชาชนทุกเพศทุกวัย มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงห่างไกลจากยาเสพติด	- ร้อยละ 60 ของประชากรมีสุขภาพดีขึ้น - ร้อยละ 80 ของประชากรได้รับความรู้ - ร้อยละ 80 ของโรคติดต่อในพื้นที่ลดลง

3) กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางที่ 1 เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มอายุ

แนวทางที่ 2 การควบคุมและป้องกันโรค

แนวทางที่ 3 พัฒนาการเรียนรู้ด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
- เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มอายุ - การควบคุมและป้องกันโรค - พัฒนาการเรียนรู้ด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน	- ร้อยละ 60 ของประชากรมีสุขภาพดีขึ้น - ร้อยละ 80 ของโรคติดต่อในพื้นที่ลดลง - ร้อยละ 80 ของประชากรได้รับความรู้

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลม

5) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 7 ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา

1) **พันธกิจ** ที่ 1 พัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา

2) **เป้าประสงค์** ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศาสนาและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
- ส่งเสริมและพัฒนาศาสนาและวัฒนธรรม	- ร้อยละ 80 ของนักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้น - ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม - ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้จากการฝึกอบรม

3) **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนา
- ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา - ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ - ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ร้อยละ 80 ของนักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้น - ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม - ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้จากการฝึกอบรม

4) **หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก**

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลม

5) **ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์**

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 8 ด้านการพัฒนาบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) พันธกิจ ที่ 1 การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) เป้าประสงค์ ที่ 1 ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
- ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การ	- ร้อยละ 60 ของพื้นที่สีเขียวในตำบล - ร้อยละ 70 บริบทของตำบล สะอาดเป็นระเบียบ - ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

3) กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนา
- ส่งเสริมและพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ร้อยละ 60 ของพื้นที่สีเขียวในตำบล - ร้อยละ 70 บริบทของตำบล สะอาดเป็นระเบียบ - ร้อยละ 50 ของปัญหาขยะลดลง - ร้อยละ 80 ลดปัญหาการกระจายของวัชพืช

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล

5) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 9 ด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาบุคลากรและการบริการประชาชน

1) พันธกิจ ที่ 1 การบริหารงาน การพัฒนาบุคลากร และการบริการประชาชน

2) เป้าประสงค์ ที่ 1 การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
- การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	- ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้ - มีเครื่องมือปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพรวดเร็ว

3) กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเมือง การปกครอง การบริหารแก่ประชาชน

แนวทางที่ 2 พัฒนาบริการประชาชน

แนวทางที่ 3 ด้านการพัฒนาบุคลากร

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนา
- ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเมือง การปกครอง การบริหารแก่ประชาชน - พัฒนาบริการประชาชน - ด้านการพัฒนาบุคลากร	- ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้ - มีเครื่องมือปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพรวดเร็ว - ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีต่างๆ - ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมมีความรู้เกี่ยวกับปฏิบัติงานป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

4) หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด กองช่าง กองคลัง กองการศึกษาฯ องค์การบริหารส่วนตำบล

5) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลม ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของแต่ละยุทธศาสตร์ โดยกำหนดค่าการให้คะแนน เป็น 4 ระดับในแต่ละด้านดังนี้

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	+3	+2	+1	0
จุดอ่อน	-3	-2	-1	0
โอกาส	+3	+2	+1	0
อุปสรรค/ข้อจำกัด	-3	-2	-1	0

1. ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strengthen = s)

- 1.ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง
- 2.บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลม มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
3. มีพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกจำนวนมาก
4. มีการรวมกลุ่มของแต่ละชุมชน เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กองทุนหมู่บ้าน กองทุน กข.คจ. เป็นต้น
5. มีการส่งเสริมให้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากขึ้น เช่น การทำไร่อ้อย สวนยางพารา เป็นต้น
6. ต้นทุนการดำเนินงาน โดยส่วนใหญ่มีในพื้นที่ เช่น แรงงาน วัสดุ อุปกรณ์ ภูมิปัญญา
7. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง
8. ประชาชนมีความรู้ ความสามารถและภูมิปัญญาท้องถิ่นค่อนข้างสูง
9. ส่วนราชการทุกส่วนมีความร่วมมือในการพัฒนาทุกส่วน
10. ผู้นำท้องถิ่นมีความตั้งใจจริงในการส่งเสริมให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

จุดอ่อน (Weakness = W)

1. โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินโครงการได้
2. ไม่มีตลาดรองรับสินค้า
3. ขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง
- 3.ระบบฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจและความยากจนไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่ตลาดเคลื่อน
4. ประชาชนยังสนใจ และมีความจริงจัง หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ
5. นอกภาคเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะเป็นวัยสูงอายุและ วัยเด็กอาศัยอยู่ในพื้นที่และวัยแรงงานมีการอพยพแรงงานไปทำงานที่อื่น

โอกาส(Opportunity = O)

- 1.รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณสุข ภูมิภาค สาธารณูปการ เป็นต้น
- 2.พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบต.
- 3.การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม โอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat = T)

- 1.โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์กรบริหารส่วนตำบล ยังไม่มีความชำนาญและบุคลากรยังไม่มีความรู้เพียงพอ
- 2.การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
- 3.ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย
4. งบประมาณมีจำกัด

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	+3			
จุดอ่อน		-2		
โอกาส	+3			
อุปสรรค/ข้อจำกัด		-2		
รวมคะแนนศักยภาพ=3-2+3-2 = 2 คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมปานกลาง)				

2. ศักยภาพการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

จุดแข็ง (Strengthen = S)

1. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง

2. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

3. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

4. บุคลากร องค์กรบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

5. ต้นทุนการดำเนินงาน โดยส่วนใหญ่มีในพื้นที่ เช่น แรงงาน วัสดุ อุปกรณ์ ภูมิปัญญา

6. ประชาชนมีความรู้ ความสามารถและภูมิปัญญาท้องถิ่นค่อนข้างสูง

7. ส่วนราชการทุกส่วนมีความร่วมมือในการพัฒนาทุกส่วน

8. ผู้นำท้องถิ่นมีความตั้งใจจริงในการส่งเสริมให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

จุดอ่อน (Weakness = W)

1. ระบบฐานข้อมูลด้านสังคมและสาธารณสุขไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

2. ประชาชนยังสนใจ และมีความจริงใจ หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ

3. ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านสังคม

โอกาส (Opportunity = O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาศูรินทร์ โอกาสที่จะได้รับการสนับสนุน

งบประมาณมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

1. การแก้ไขปัญหาด้านสังคม เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกันถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์

2. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	+3			
จุดอ่อน		-2		
โอกาส		+2		
อุปสรรค/ข้อจำกัด			-1	
รวมคะแนนศักยภาพ = 3-2+2-1 = 2 คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมปานกลาง)				

3. ศักยภาพการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

จุดแข็ง(Strengthen = S)

1.ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

- 2.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง
3. มีโบราณสถานศิลปะแบบเขมรที่เก่าที่สุดของไทย และอยู่ในชุมชน
4. การคมนาคมมีความสะดวก
5. ส่วนราชการมีความร่วมมือพัฒนาทุกภาคส่วน

จุดอ่อน(Weakness = W)

1.ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย เนื่องจากไม่มีการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด

2. งบประมาณสำหรับการบูรณาการให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีน้อย
3. ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านการท่องเที่ยว

โอกาส(Opportunity = O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดสุรินทร์ที่มีโอกาสสำหรับการสนับสนุนมาก

2. ที่ตั้งของโบราณสถานของตำบลดมมีพื้นที่ติดต่อกับแหล่งโบราณสถานอื่นและเส้นทางที่สามารถเชื่อมต่อโบราณสถานอื่น โอกาสในการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat = T)

1.ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.ระดับจังหวัดยังขาดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว และการกระจายผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวยังไม่ทั่วถึง

3.โบราณสถานได้ขึ้นทะเบียนเป็นสมบัติของกรมศิลปากร จึงเป็นข้อจำกัดที่ท้องถิ่นจะเข้าไปบูรณาการได้

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	3			
จุดอ่อน		-2		
โอกาส	3			
อุปสรรค/ข้อจำกัด		-2		
รวมคะแนนศักยภาพ=3-2+3-2= 2 คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมปานกลาง)				

4. ศักยภาพการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

จุดแข็ง(Strengthen = S)

1. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ อย่างต่อเนื่อง
2. บุคลากร องค์กรบริหารส่วนตำบล มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณสมบัติ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
3. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง
4. พื้นที่เป็นที่ราบสูง มีพื้นที่สำหรับเพาะปลูกจำนวนมากและไม่มีปัญหาน้ำท่วมขัง

จุดอ่อน (Weakness = W)

1. โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์กรบริหารส่วนตำบล ไม่สามารถดำเนินโครงการได้
2. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงมาก
3. มีพื้นที่กว้างไม่เหมาะในการวางท่อส่งน้ำ
4. ไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่

โอกาส(Opportunity = O)

1. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดสุรินทร์ให้ความสำคัญ และได้กำหนดไว้เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด
2. การเกิดปัญหาน้ำท่วมและฝนแล้งใหญ่ในทุกภูมิภาค ทำให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีโอกาสได้รับการช่วยเหลือค่อนข้างมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat = T)

1. โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์กรบริหารส่วนตำบล ยังไม่มีความชำนาญ

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	3			
จุดอ่อน	-3			
โอกาส		2		
อุปสรรค/ข้อจำกัด			-1	
รวมคะแนนศักยภาพ=3-3+2-1= 1 คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมน้อย)				

5. ศักยภาพการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

จุดแข็ง (Strengthen = S)

1.ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

2.บุคลากร องค์กรบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

3.เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness = W)

1.โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินโครงการได้

2.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงมาก โดยเฉพาะการก่อสร้างถนนลาดยาง ถนนคอนกรีต มีต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูง

โอกาส(Opportunity = O)

1.รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เป็นต้น

2.พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบต.

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat = T)

1.โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์กรบริหารส่วนตำบล ยังไม่มีความชำนาญและบุคลากรยังไม่มีความรู้เพียงพอ

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๖

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง		+2		
จุดอ่อน		-2		
โอกาส		+2		
อุปสรรค/ข้อจำกัด			-1	
รวมคะแนนศักยภาพ=2-2+2-1 = 1 คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมน้อย)				

6. ศักยภาพการพัฒนาด้านสาธารณสุข

จุดแข็ง(Strengthen = S)

- 1.ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง
- 2.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก
- 3.เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง
4. มีบุคลากรสาธารณสุขท้องถิ่นทุกหมู่บ้าน เช่น อสม. และมีสาธารณสุขประจำตำบลเป็นผู้ดูแลและให้ความรู้อย่างสม่ำเสมอ

จุดอ่อน(Weakness = W)

- 1.ระบบฐานข้อมูลสาธารณสุขไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
- 2.ประชาชนยังสนใจ และมีความจริงจัง หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ
- 3.ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านสาธารณสุข

โอกาส(Opportunity = O)

- 1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสาธารณสุขเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
- 2.ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ โอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat = T)

- 1.การแก้ไขปัญหาด้านการสาธารณสุข เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
- 2.ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาด้านสาธารณสุข

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	3			
จุดอ่อน		-2		
โอกาส	3			
อุปสรรค/ข้อจำกัด		-2		
รวมคะแนนศักยภาพ=3-2+3-2= 2 คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมปานกลาง)				

7. ศักยภาพการพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา

จุดแข็ง(Strengthen = S)

1.ด้านการบริหารจัดการผู้นำผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา

2.บุคลากร องค์กรบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

3.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

4.เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

5. ประชาชน เยาวชนให้ความสนใจด้านกีฬา

จุดอ่อน(Weakness = W)

1. ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านการกีฬา

2. ขาดการส่งเสริมและติดตามกิจกรรมด้านศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

โอกาส(Opportunity = O)

1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นเป็นยุทธศาสตร์ที่จังหวัดสุรินทร์ให้ความสำคัญ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat = T)

2. เยาวชนยังให้ความสำคัญทางศาสนาน้อย

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	3			
จุดอ่อน		-2		
โอกาส		2		
อุปสรรค/ข้อจำกัด			-1	
รวมคะแนนศักยภาพ=3-2+2-1= 2 คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมปานกลาง)				

8. ศักยภาพการพัฒนาทางการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง(Strengthen = S)

1.ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

3. ภาคประชาชนและส่วนราชการมีความสนใจและให้ความร่วมมือมาก

จุดอ่อน(Weakness = W)

1. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
2. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน

โอกาส(Opportunity = O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat = T)

1. ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ฯ

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	3			
จุดอ่อน		-2		
โอกาส		2		
อุปสรรค/ข้อจำกัด			-1	
รวมคะแนนศักยภาพ=3-2+2-1= 2 คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมปานกลาง)				

9. ศักยภาพการพัฒนาด้านการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากร และการบริการประชาชน**จุดแข็ง(Strengthen = s)**

1. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
2. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณภาพ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
3. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

จุดอ่อน(Weakness = W)

1. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการเมืองการปกครอง
2. ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น

โอกาส(Opportunity = O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สุรินทร์ มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat = T)

1.การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์

2.การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยจิตสำนึก เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจส่วนบุคคล จึงเป็นงานที่ค่อนข้างจะคาดเดาผลงานได้ยาก

สรุปคะแนนการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาด้านการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากร และการบริการประชาชน

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	3			
จุดอ่อน		-2		
โอกาส	3			
อุปสรรค/ข้อจำกัด		-2		
รวมคะแนนศักยภาพ=3-2+3-2= 2 คะแนน (มีศักยภาพโดยรวมปานกลาง)				

ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่สำคัญและมีผลต่อการพัฒนาที่สำคัญ คือ ระบบข้อมูลข่าวสาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เข้าสู่ชุมชนและสิ่งที่ประชาชนนำเข้าสู่ชุมชนโดยไม่รู้ตัวความรู้ความสามารถของคนในชุมชนในการที่จะวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ล้วนมีผลต่อการพัฒนาทั้งสิ้น

ศักยภาพที่เด่นชัดของประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลม ซึ่งเส้นทางสังคม หากได้รับการสนับสนุนจะทำให้เกิดความร่วมมือ ได้แก่ ความมีจิตใจโอบอ้อมอารี การมีความเชื่อมโยงเครือข่าย การมีนิสัยรักสนุกตามประเพณีดั้งเดิมของชุมชน ปัจจัยเหล่านี้ทำให้การพัฒนาของท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางที่ดี เกิดความร่วมมือกันเป็นอย่างดี

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

องค์การบริหารส่วนตำบลดมด้วยสภาพแวดล้อม ซึ่งมีที่ตั้งของโบราณสถานของตำบลดมมีพื้นที่ติดต่อกับแหล่งโบราณสถานอื่นและเส้นทางที่สามารถเชื่อมต่อโบราณสถานอื่น ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และมีปราสาทที่มีความเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาและส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวจากหน่วยงานภายนอก ภายในชุมชนมีการสืบสานศิลปะ ประเพณีท้องถิ่น โดยได้รับวัฒนธรรมทางชาวเขมร ซึ่งแต่เดิมพื้นที่ตำบลดมเป็นของชาวขอม หากได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในการพัฒนา จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง และจากสภาพความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการกระจายมายังตำบลทำให้ชุมชน มีปัญหาหลายด้าน เช่น ด้านคุณภาพชีวิต ปัญหาความยากจน ปัญหาการขาดโอกาสเข้าถึงสวัสดิการจากภาครัฐ เนื่องจากประชาชนยังไม่เข้าใจในการติดต่อประสานหน่วยงาน ปัญหาชุมชนแออัดก่อให้เกิดปัญหาจำนวนขยะที่เพิ่มขึ้น การบริหารจัดการขยะไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาเศรษฐกิจที่ผันผวนทำให้มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นในชุมชน ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านอาชญากรรม ปัญหาการระบาดของยาเสพติดตามมา

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	พัฒนาเศรษฐกิจ	การบริการชุมชน และสังคม	สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด	อบต.ดม
		การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	
			อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	
2	การส่งเสริมคุณภาพชีวิตและ พัฒนาสังคม	บริการทั่วไป	บริการงานทั่วไป	สำนักปลัด	
			การรักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและ สังคม	สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
			สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด	
			สาธารณสุข	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการ โยธา	สำนักปลัด	
การดำเนินการงาน อื่น	งบกลาง	สำนักปลัด			
3	พัฒนาการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและ สังคม	การศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	
4	บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ	การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	
5	โครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาการ คมนาคมและสาธารณสุขภาค สาธารณสุขการ	บริการชุมชนและ สังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
6	การพัฒนาสาธารณสุข	การบริการชุมชน และสังคม	สาธารณสุข	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	
7	การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา	การบริการชุมชน และสังคม	การศึกษา	กองการศึกษาฯ	
			การศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	
8	การบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การบริการชุมชน และสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
			การเกษตร	สำนักปลัด/ กองช่าง	
9	การบริหารงาน การพัฒนา บุคลากร และการบริการ ประชาชน	บริหารงานทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด กองการศึกษาฯ กองคลัง กองช่าง	
		การบริการชุมชน และสังคม	สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด กองคลัง	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	
รวม	9 ด้าน	4 ด้าน	11 ด้าน	4 สำนัก/กอง	

2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร
2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร
2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การค้า การลงทุน การบริการ

1. ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ

1.1 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพ	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ให้มีความมั่นคงและเพื่อเป็นการเสริมสร้างอาชีพ	กลุ่มอาชีพในตำบล เช่น ทอผ้าไหม,ทำขนม,ทอเสื่อ,จักรสาน ,หมอนชิต,เลี้ยงโค กระบือ ฯลฯ	40,000	40,000	40,000	40,000	40,000	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น	1.ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น 2.ลดปัญหาการว่างงาน	สำนักปลัด
2	โครงการส่งเสริมอาชีพหัตถกรรม	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนหัตถกรรมเพื่อเพิ่มคุณภาพสินค้า	ส่งเสริมอาชีพหัตถกรรม เช่น ทอผ้าไหม,จักรสาน ,ตะเกียบ ทอเสื่อ ฯลฯ ให้แก่ประชาชนในตำบลม	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น	1.ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น 2.ลดปัญหาการว่างงาน	สำนักปลัด
3	โครงการพัฒนากลุ่มชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันด้านการตลาด	เพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้และพัฒนาศักยภาพการแข่งขันการตลาด	ประชาชนตำบลม ผู้สนใจเข้าร่วมโครงการ	24,000	24,000	24,000	24,000	24,000	ร้อยละ 60 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ลดปัญหาการว่างงาน 2.มีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
4	โครงการส่งเสริมการ จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ของอำเภอสังขะในงานช้าง สุรินทร์	เพื่อส่งเสริมรายได้ จากการ จำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ ชุมชนประชาชนมีช่องทาง สำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์	อุดหนุนที่ทำการปกครอง อำเภอสังขะ/ อปท.อ.สังขะ	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละ 100 ของโครงการ บรรลุตามวัตถุประสงค์	1.กิจกรรมของอำเภอบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ 2.ส่งเสริมรายได้จากการ จำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ ชุมชน	สำนักปลัด
รวม	4 โครงการ	-	-	169,000	169,000	169,000	169,000	169,000	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร
2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร
2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การค้า การลงทุน การบริการ

1. ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ

1.2 แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการส่งเสริมการเกษตร เศรษฐกิจพอเพียง (ตามแนวพระราชดำริ)	ส่งเสริมให้เกษตรกรมี ความรู้ด้านการทำเกษตร	ดำเนินการตามรูปแบบเศรษฐกิจ พอเพียง จำนวน 12 หมู่ ๆ ละ 30 ครอบครัว	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	จำนวนครอบครัวที่ได้รับการ ความรู้ จำนวน 30 ครอบครัว	1.เกษตรกรมีความรู้ทางด้าน การเกษตร 2.เกษตรกรลดรายจ่าย เพิ่ม รายได้ในครัวเรือน	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ
2	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการงานส่งเสริม การเกษตรประจำตำบล	เพื่อเป็นศูนย์ประสาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี ทางวิชาการเกษตร	ศูนย์บริการและถ่ายทอด เทคโนโลยีการเกษตรประจำ ตำบล จำนวน 1 ศูนย์	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละ 60 ได้ พัฒนาจุดด้าน การเกษตรให้ เป็นตัวอย่าง แก่เกษตรกร	1.ศูนย์ฯมีการปรับปรุงให้ เป็นจุดบริการด้านการเกษตร แห่งเดียวในตำบล 2.พัฒนาข้อมูลด้านการเกษตร เศรษฐกิจ สังคมให้เป็นปัจจุบัน	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ
3	โครงการส่งเสริมการใช้ปุ๋ย อินทรีย์	เพื่อส่งเสริมและให้ความรู้ การผลิตปุ๋ยอินทรีย์แทน ปุ๋ยเคมี	ประชาชนตำบลม หมู่ที่ 1 -12	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 60 ของ ผู้เข้าร่วม โครงการ	1.ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ที่ ผลิตเองเพื่อเป็นการลดรายจ่าย 2.รักษาสภาพดินให้ สมบูรณ์อยู่เสมอ	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
4	โครงการส่งเสริมการปลูกพืช	เพื่อให้เกษตรกรปลูกพืชโดยใช้วัตถุดิบทรีย์และพัฒนาการผลิตพันธุ์พืช โดยใช้หลักเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ	ประชาชนตำบลม หมู่ที่ 1 -12	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1. เกษตรกรได้รับความรู้ด้านการพัฒนาด้านพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืช 2. สามารถเพิ่มผลผลิตและเพิ่มรายได้	สำนักปลัด
5	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี	เพื่อให้เกษตรกรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี	ประชาชนตำบลม หมู่ที่ 1 -12	144,000	144,000	144,000	144,000	144,000	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1. เกษตรกรมีความรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ 2. สามารถเพิ่มผลผลิตและเพิ่มรายได้	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ
6	โครงการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยสั่งตัด	เพื่อให้ความรู้การใช้ปุ๋ยให้แก่ประชาชน	ประชาชนตำบลม หมู่ที่ 1 -12	148,400	148,400	148,400	148,400	148,400	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1. ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ที่ผลิตเองเพื่อเป็นการลดรายจ่าย 2. รักษาสภาพดินให้สมบูรณ์อยู่เสมอ	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ
7	โครงการส่งเสริมการผลิตสารชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช	เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการผลิตสารชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช	ประชาชนตำบลม หมู่ที่ 1 -12	93,400	93,400	93,400	93,400	93,400	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1. สามารถผลิตสารชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดศัตรูพืช 2. ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ
8	โครงการส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิ GAP	เพื่อส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิ GAP	ประชาชนตำบลม หมู่ที่ 1 -12	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1. เกษตรกรมีความรู้ในการผลิตข้าวหอมมะลิ GAP 2. สามารถเพิ่มผลผลิตและเพิ่มรายได้	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
9	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	เพื่อส่งเสริมและให้ความรู้การจัดการดินปุ๋ยชุมชน	ประชาชนตำบลม หมู่ที่ 1 -12	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ที่ผลิตเองเพื่อเป็นการลดรายจ่าย 2.รักษาสภาพดินให้สมบูรณ์อยู่เสมอ	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ
10	โครงการส่งเสริมการผลิตข้าวคุณภาพสู่มาตรฐาน	เพื่อให้เกษตรกรสามารถมีความรู้ในการผลิตข้าวที่มีมาตรฐาน	ประชาชนตำบลม หมู่ที่ 1 -12	76,000	76,000	76,000	76,000	76,000	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ที่ผลิตเองเพื่อเป็นการลดรายจ่าย 2.รักษาสภาพดินให้สมบูรณ์อยู่เสมอ	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ
11	โครงการสร้างผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรรุ่นใหม่	เพื่อให้ความรู้สร้างผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรรุ่นใหม่	ประชาชนตำบลม หมู่ที่ 1 -12	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละ 60 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ลดปัญหาการว่างงาน 2.มีอาชีพเพิ่มรายได้	สำนักปลัด/ สำนักงานเกษตร อำเภอสังขะ
12	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้การเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่สามารถต่อยอดเพิ่มรายได้	ประชาชนตำบลม ผู้สนใจเข้าร่วมโครงการ	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละ 60 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่ไข่ 2.มีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้	สำนักปลัด
13	โครงการส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์	เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพการเลี้ยงสัตว์จำหน่ายเป็นรายได้เสริม	ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ให้แก่ประชาชนในตำบล เช่น เลี้ยงจิ้งหรีด, เลี้ยงกบ, เลี้ยงปลา, สุกร, ไก่ดำ ฯลฯ	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 60 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงสุกร 2.มีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้	สำนักปลัด
14	โครงการส่งเสริมอาชีพการเพาะเห็ดและวิธีการผลิตก้อนเชื้อเห็ด	เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับการเพาะเห็ดและวิธีการผลิตก้อนเชื้อเห็ดเพื่อจำหน่ายเป็นรายได้เสริม	ประชาชนตำบลม ผู้สนใจเข้าร่วมโครงการ	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 60 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการเพาะเห็ดและวิธีการผลิตก้อนเชื้อเห็ด 2.มีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
15	โครงการศูนย์ช่วยเหลือ ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ ด้านการเกษตร	เพื่อให้การช่วยเหลือประชาชน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายช่วยเหลือ ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง ปัจจุบัน และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ประชาชนตำบลม	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละ100 ของ ของผู้ได้รับ การช่วยเหลือ	1. ประชาชนได้รับการช่วยเหลือด้านการเกษตร 2. บรรเทาความเดือดร้อน ของประชาชน	สำนักปลัด
รวม	15 โครงการ	-	-	2,471,800	2,471,800	2,471,800	2,471,800	2,471,800	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร
2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน การบริการ และเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร
2 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การค้า การลงทุน การบริการ

1. ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ

1.3 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการก่อสร้างลานตาก หมู่ที่ 1 บ้านดม บริเวณโรงพยาบาลอินทรีย์อัครเมตตา	1. เพื่อให้เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์	กว้าง 30 ม. ยาว 50 ม. หนา 0.15 ม. (ตามแบบ อบต. กำหนด)	840,000	840,000	840,000	840,000	840,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้ใช้ประโยชน์	1. เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์	กองช่าง
2	โครงการก่อสร้างลานตาก หมู่ที่ 1 บ้านดม บริเวณศาลาบ้านดมคุ้มอาพัน	1. เพื่อให้เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์	กว้าง 50 ม. ยาว 70 ม. หนา 0.15 ม. (ตามแบบ อบต. กำหนด)	1,960,000	1,960,000	1,960,000	1,960,000	1,960,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้ใช้ประโยชน์	1. เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์	กองช่าง
3	โครงการก่อสร้างลานตาก หมู่ที่ 2 บ้านภูมิตี	1. เพื่อให้เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ว่างเปล่า ให้เกิดประโยชน์	ก่อสร้างลานตาก หมู่ที่ 2 บ้านภูมิตี (ตามแบบ อบต. กำหนด)	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้ใช้ประโยชน์	1. เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
4	โครงการก่อสร้างลานตาก หมู่ที่ 6 บ้านสีจรุก	1. เพื่อให้เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์	กว้าง 30 ม. ยาว 50 ม. หนา 0.15 ม. (ตามแบบ อบต. กำหนด)	840,000	840,000	840,000	840,000	840,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้ใช้ประโยชน์	1. เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์	กองช่าง
5	โครงการก่อสร้างลานตาก หมู่ที่ 11 บ้านเทพอุดม บริเวณป่าช้าสาธารณะ	1. เพื่อให้เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์	กว้าง 30 ม. ยาว 50 ม. หนา 0.15 ม. (ตามแบบ อบต. กำหนด)	840,000	840,000	840,000	840,000	840,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้ใช้ประโยชน์	1. เกษตรกรมีที่สำหรับ ตากผลิตผลทางการเกษตร 2. เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ ว่างเปล่าให้เกิด ประโยชน์	กองช่าง
6	โครงการปรับปรุงซ่อมแซม โรงผลิตปุ๋ยอินทรีย์ อบต.ตม	เพื่อปรับปรุงซ่อมแซม โรงปุ๋ยอินทรีย์ที่ชำรุดให้มี สภาพใช้งานได้	ปรับปรุงซ่อมแซม โรงผลิตปุ๋ยอินทรีย์ อบต.ตม	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้ใช้ประโยชน์	โรงปุ๋ยอินทรีย์ อบต.ตม ได้รับการปรับปรุงมีอายุ การใช้ที่ยาวนาน	กองช่าง
รวม	6 โครงการ	-	-	5,780,000	5,780,000	5,780,000	5,780,000	5,780,000	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

2.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการจัดงานเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูร 28 กรกฎาคม	เพื่อเทิดพระเกียรติและแสดงความจงรักภักดี เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการจัดกิจกรรมปีละ 1 ครั้ง	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ประชาชนได้แสดงออกถึงความจงรักภักดี 2.เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	สำนักปลัด
2	โครงการเทิดทูนสถาบันสร้างความสมานฉันท์ของชาติ	เพื่อเป็นการเทิดทูนสถาบันของชาติ และเพื่อเป็นการแสดงความจงรักภักดี	ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการจัดกิจกรรมปีละ 1 ครั้ง	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1. ประชาชนสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณ 2.เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	สำนักปลัด
3	โครงการจัดงานเนื่องในวันท้องถิ่นไทย 18 มีนาคม	เพื่อรำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณแห่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประกาศจัดตั้งสุขาภิบาลท่าฉลอมขึ้นแห่งแรกของประเทศไทย	ผู้บริหาร ส.อบต พนักงาน ลูกจ้าง ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ/ปีละ 1 ครั้ง	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1. ประชาชนสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณ 2.เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
4	โครงการจัดงานเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี 3 มิถุนายน	เพื่อเทิดพระเกียรติและแสดงความจงรักภักดี เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการจัดกิจกรรมปีละ 1 ครั้ง	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ประชาชนได้แสดงออกถึงความจงรักภักดี 2.เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	สำนักปลัด
5	โครงการจัดงานวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ 5 ธันวาคม	เพื่อเทิดพระเกียรติและแสดงความจงรักภักดี เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ จัดกิจกรรมวันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ	ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการจัดกิจกรรมปีละ 1 ครั้ง	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ประชาชนได้แสดงออกถึงความจงรักภักดี 2.เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	สำนักปลัด
6	โครงการจัดงานวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระบรมราชชนนี พันปีหลวง และวันแม่แห่งชาติ	เพื่อเทิดพระเกียรติและแสดงความจงรักภักดี เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการจัดกิจกรรมปีละ 1 ครั้ง	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการ	1.ประชาชนได้แสดงออกถึงความจงรักภักดี 2.เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	สำนักปลัด
รวม	6 โครงการ	-	-	320,000	320,000	320,000	320,000	320,000	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

2.2 แผนงานการริ่ษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการช่วยเหลือป้องกันและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากภัยต่างๆ	เพื่อป้องกันและบรรเทาความเดือดร้อนและช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่างๆ	ช่วยเหลือประชาชนในตำบลที่เกิดจากภัยต่าง ๆ อาทิเช่น อัคคีภัย อุทกภัย วัตภัย ภัยแล้ง ภัยหนาว ฯลฯ	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	ร้อยละ 100 ของผู้ได้รับการช่วยเหลือ	1.ประชาชนได้รับการช่วยเหลือ 2.บรรเทาความเดือดร้อนจากภัยพิบัติต่างๆ	สำนักปลัด
2	โครงการฝึกอบรมทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	เพื่อทบทวนและพัฒนาเพิ่มทักษะศักยภาพ อปพร.	อปพร. ตำบลม	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	ร้อยละ 70 ของของผู้เข้าร่วมโครงการมีทักษะเพิ่มขึ้น	1.อปพร.มีทักษะ ศักยภาพเพิ่มขึ้น 2.มีความพร้อมและสามารถปฏิบัติงานจริง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด
3	โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน	เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน	การจัดตั้งจุดตรวจภายในตำบลม และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุ	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	ร้อยละ 70 ของโครงการดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์	1.ประชาชนมีความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน 2.ลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
4	โครงการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น การฝึกซ้อมดับเพลิง และการฝึกซ้อมหนีไฟ	เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการดับเพลิงขั้นต้น การซ้อมดับเพลิง และการซ้อมหนีไฟ	บุคลากรในสำนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบล	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละ 60 ของ ของผู้เข้าร่วม โครงการมี ทักษะเพิ่มขึ้น	1. มีความรู้ความเข้าใจใน การดับเพลิงขั้นต้น การซ้อม ดับเพลิง และการซ้อมหนีไฟ 2. ลดอัตราการเสี่ยงต่อการ เกิดเหตุอัคคีภัย	สำนักปลัด
5	โครงการศูนย์ช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ด้านสาธารณสุข	เพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ประชาชนตำบล	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละ 100 ของ ของผู้ได้รับ การช่วยเหลือ	1. ประชาชนได้รับการช่วยเหลือด้านสาธารณสุข 2. บรรเทาความเดือดร้อน ของประชาชน	สำนักปลัด
6	โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) (จัดตั้ง อปพร. อบต.ตม)	เพื่อส่งเสริมให้สมาชิก อปพร. มีความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และภารกิจของ อปพร.	อปพร. อบต.ตม	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้เข้าร่วมโครงการ	1. สมาชิก อปพร. มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และภารกิจของ อปพร. 2. สมาชิก อปพร. มีความรู้ ความเข้าใจและได้รับการ พัฒนาทักษะในการช่วยเหลือ ผู้ประสบภัย อย่างเป็นถูกต้อง	สำนักปลัด
7	โครงการติดตั้งกระจกนตามจุดเสี่ยง	เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในบริเวณจุดเสี่ยงอันตราย	ติดตั้งกระจกน บริเวณจุดเสี่ยงในตำบล	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้ใช้ถนนบริเวณ ที่ติดตั้งกระจก น	1. ประชาชนมีความปลอดภัย ในการใช้รถใช้ถนน 2. ลดปัญหาการเกิด อุบัติเหตุทางถนน	สำนักปลัด /กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
8	โครงการติดตั้งระบบสัญญาณไฟจราจร	เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในบริเวณจุดเสี่ยงอันตราย	ติดตั้งระบบไฟจราจรบริเวณจุดเสี่ยงในตำบล	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 80 ของผู้ใช้นบนบริเวณติดตั้งระบบไฟจราจร	1.ประชาชนมีความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน 2.ลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนน	กองช่าง
9	โครงการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV	เพื่อลดอุบัติเหตุและป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ควบคุมปัญหาที่จะเกิดจากอาชญากรรมและปัญหายาเสพติด	ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดจำนวน 7 จุด ในพื้นที่ตำบล ม.1,2,3,4,5,7,9,11	1,200,000	1,200,000	1,200,000	1,200,000	1,200,000	ร้อยละ 60 ลดปัญหาอาชญากรรมยาเสพติดในพื้นที่	1.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 2.ลดปัญหาการเกิดปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด	กองช่าง
10	โครงการจัดฝึกอบรมชุดปฏิบัติการจิตอาสาพิบัติ	เพื่อขับเคลื่อนการปฏิบัติงานของชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติ	จัดฝึกอบรมอย่างน้อย 1ครั้ง/ปี (ตามแบบ อบต. กำหนด)	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 70 ของผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะเพิ่มขึ้น	1. มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และภารกิจ 2. มีทักษะในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างถูกวิธี	สำนักปลัด
11	โครงการจัดฝึกอบรมทบทวนชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติ	เพื่อพัฒนาระบบปฏิบัติงานกู้ภัยในภาวะฉุกเฉินให้เป็นระบบ รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์	จัดฝึกอบรมทบทวน 1ครั้ง/ปี (ตามแบบ อบต. กำหนด)	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 70 ของผู้เข้ารับการฝึกมีทักษะเพิ่มขึ้น	1. มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และภารกิจ 2. มีทักษะในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างถูกวิธี	สำนักปลัด
12	โครงการจิตอาสา พระราชทานตามแนวพระราชดำริ	เพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนสังคมและประเทศชาติ	จัดฝึกอบรมอย่างน้อย 1ครั้ง/ปี (ตามแบบ อบต. กำหนด)	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละ 70 ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประชาชนปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนสังคมและประเทศชาติ	สำนักปลัด
รวม	12 โครงการ	-	-	4,760,000	4,760,000	4,760,000	4,760,000	4,760,000	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

2.3 แผนงานสังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการศูนย์ช่วยเหลือ ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต	เพื่อให้การช่วยเหลือประชาชน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายช่วยเหลือ ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง ปัจจุบัน และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ประชาชนตำบลม	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	ร้อยละ 100 ของ ของผู้ได้รับ การช่วยเหลือ	1. ประชาชนได้รับการช่วยเหลือด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต 2. บรรเทาความเดือดร้อน ของประชาชน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
2	โครงการขอรับเงินอุดหนุนในการ สงเคราะห์แก่ราษฎรที่ประสบ ความทุกข์ยากเดือดร้อนและผู้ ด้อยโอกาส ตลอดทั้งช่วยเหลือ ผู้ประสบสาธารณภัย	เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ คนชรา เด็ก และสตรี ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	อุดหนุนสำนักงานเหล่ากาชาด จังหวัดสุรินทร์	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละ 100 ของโครงการ ดำเนินการ บรรลุตาม วัตถุประสงค์	1.กิจกรรมของจังหวัดบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ 2. สามารถให้ความช่วยเหลือ ประชาชน แก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนให้แก่ประชาชนได้ รวดเร็ว	สำนักปลัด
รวม	2 โครงการ	-	-	610,000	610,000	610,000	610,000	610,000	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

2.4 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการอบรมส่งเสริม ภาวะผู้นำแก่สตรีในชุมชน	เพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำให้ แก่สตรีในชุมชน	สตรีในตำบลม ม.1 - ม.12	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วม โครงการ	1. กลุ่มสตรีเกิดการเรียนรู้ เพิ่มทักษะความเป็นผู้นำ รู้บทบาทหน้าที่ 2. นำความรู้ที่ได้ประยุกต์ ใช้พัฒนาท้องถิ่นของตน	สำนักปลัด
2	โครงการอบต. ... ยืมเคลื่อนที่ ร่วมกับอำเภอ ... ยืมเคลื่อนที่	เพื่อให้บริการประชาชนเชิงรุก เพิ่มช่องทางการเข้าถึงบริการ ภาครัฐแบบบูรณาการ	จัดหน่วยบริการออกให้บริการ ประชาชนในตำบลม	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละ 80 ของของผู้เข้า ร่วมโครงการ	1. ประชาชนและพื้นที่ใกล้ เคียงได้รับการบริการจาก หน่วยบริการ 2. หน่วยงานของรัฐรับ ปัญหาความต้องการของ ประชาชนที่แท้จริง	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
3	โครงการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด	เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้ทราบเข้าใจ แนวทางป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด	ประชาชนตำบลคม	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้เข้าร่วม โครงการ	1.ประชาชนห่างไกลจาก ยาเสพติด 2.ลดอัตราการระบาดของ ยาเสพติด	สำนักปลัด
4	อุดหนุนที่ทำการปกครอง อำเภอสังขะตามโครงการ เสริมสร้างสมรรถนะปฏิบัติ การประจำตำบลเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำตำบล	เพื่อให้ชุดปฏิบัติการประจำ ตำบลได้มีบทบาทในการ ป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบล	อุดหนุนที่ทำการปกครอง อำเภอสังขะ	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000	ร้อยละ 100 ของโครงการ ดำเนินการ บรรลุตาม วัตถุประสงค์	สามารถกดดันผู้เสพ/ผู้ค้า และผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ ไม่ดีและออกมารายตัวเพื่อทำ ความดีต่อแผ่นดิน	สำนักปลัด
5	อุดหนุนที่ทำการปกครอง อำเภอสังขะตามโครงการฝึก อบรมผู้ประสานพลังแผ่นดิน 25 ตำบลประรดเพื่อเอาชนะ ยาเสพติดและสร้างความ เข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน	เพื่อเสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชน เข้มแข็ง เอาชนะยาเสพติด และรักษาสถานภาพหมู่บ้าน/ ชุมชน เข้มแข็งอย่างยั่งยืน และประกาศเป็นหมู่บ้านสีขาว	อุดหนุนที่ทำการปกครอง อำเภอสังขะ	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ร้อยละ 100 ของโครงการ ดำเนินการ บรรลุตาม วัตถุประสงค์	1. ปัญหาอาชญากรรมอื่นๆ ลดลง 2. สามารถสร้างระบบเฝ้า ในระดับพื้นที่	สำนักปลัด
6	โครงการประชุมประชาคม ระดับหมู่บ้าน	เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้แทนชุมชน และประชาชนมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น กำหนดทิศ ทางการพัฒนาให้เป็นไปตาม ความต้องการของประชาชน สามารถเข้าถึงปัญหาจริงๆ ที่เกิดขึ้น	จัดประชุมประชาคมระดับ หมู่บ้าน	4,000	4,000	4,000	4,000	4,000	ไม่น้อยร้อยละ 20 ของผู้เข้าร่วม โครงการ	1. ผู้แทนชุมชน ประชาชนมี ส่วนร่วมในการ แสดงความคิด เห็น กำหนดทิศทางการ พัฒนาให้เป็นไปตามความ ต้องการของประชาชน 2. สามารถเข้าถึงปัญหาจริงๆ ที่เกิดขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
7	โครงการจัดเวทีการประชุม ประชาคมตำบล	เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการแสดงความคิดเห็น กำหนดทิศทางการพัฒนา ให้เป็นไปตามความต้องการของ ประชาชนรับทราบข้อมูล ปัญหา และความต้องการของประชาชน	จัดประชุมประชาคม ระดับตำบล	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ไม่น้อยร้อยละ 20 ของผู้เข้าร่วม โครงการ	1. ผู้แทนชุมชน ประชาชนมี ส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น เห็น กำหนดทิศทางการ พัฒนาให้เป็นไปตามความ ต้องการของประชาชน 2. สามารถเข้าถึงปัญหาจริงๆที่เกิดขึ้น	สำนักปลัด
8	โครงการอบรมให้ความรู้ ผู้สูงอายุด้านสุขภาพ	เพื่อให้ผู้สูงอายุมีความรู้ในการ ดูแลสุขภาพของตนเองได้อย่าง ถูกต้อง	ผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ อบต.ตม	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 80 ของ ผู้เข้าร่วมโครงการ	1. ผู้สูงอายุมีความรู้ในการ ดูแลสุขภาพของตนเองได้อย่าง ถูกต้อง 2. ผู้สูงอายุได้พบปะและร่วมกัน ทำกิจกรรม เกิดความรักความ ผูกพันและความอบอุ่นใน ครอบครัว	สำนักปลัด
9	โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แบบบูรณาการ	เพื่อให้เกิดเวทีประชาคมตำบล แลกเปลี่ยน และแสดงความคิดเห็น เห็นมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศ ทางการพัฒนาให้เป็นไปตาม ความต้องการที่แท้จริงของ ประชาชน รับทราบข้อมูล ปัญหา เป็นกรอบในการจัดทำแผน พัฒนาท้องถิ่น	อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	ไม่น้อยร้อยละ 20 ของผู้เข้าร่วม โครงการ	เกิดเวทีประชาคมตำบล แลก- เปลี่ยน และแสดงความคิดเห็น เห็นมีส่วนร่วมในการกำหนด ทิศทางการพัฒนาให้เป็นไป ตามความต้องการที่แท้จริงของ ประชาชน รับทราบข้อมูล ปัญหาเป็นกรอบในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
10	โครงการ อบรม สร้างสุข สร้างรอยยิ้ม	เพื่อเป็นการให้บริการในเชิงรุกใน ลักษณะการจัดหน่วยบริการ เคลื่อนที่ออกให้บริการประชาชน ประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ ประชาชนเพิ่มช่องทางในการให้ ประชาชนเข้าถึงบริการภาครัฐ ได้สะดวกรวดเร็วมากขึ้น	อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	ไม่น้อยร้อยละ 65 ของผู้เข้าร่วม โครงการ	มีบริการในเชิงรุกในลักษณะ การจัดหน่วยบริการเคลื่อนที่ ออกให้บริการประชาชน ประชาสัมพันธ์ให้บริการ ประชาชนเพิ่มช่องทางให้ ประชาชนเข้าถึงบริการภาครัฐ ได้สะดวกรวดเร็วมากขึ้น	สำนักปลัด
11	โครงการหมู่บ้านชุมชนสัมพันธ์ ด้านยาเสพติด	เพื่อให้ประชาชน เด็กและเยาวชน มีความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาและ พิษภัยของยาเสพติด	อุดหนุนสถานีตำรวจภูธรดม	20,000	20,000	50,000	50,000	50,000	ร้อยละ 100 ของโครงการ ดำเนินการ บรรลุตาม วัตถุประสงค์	ประชาชน เด็กและเยาวชน รวมถึงผู้นำชุมชนเกิดความ ตระหนักของพิษภัยยาเสพติด และมีกำลังใจในการปฏิบัติ หน้าที่ในการแก้ไขปัญหายา เสพติดในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น	สำนักปลัด
12	โครงการขับเคลื่อนสภาเด็ก และเยาวชนท้องถิ่น	เพื่อให้สภาเด็กและเยาวชน และเด็กและเยาวชนในตำบล ได้มีบทบาท มีส่วนร่วม มีพื้นที่และกิจกรรม สร้างสรรค์	เด็กและเยาวชนตำบลม	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 70 มีกิจกรรม การขับเคลื่อน	มีสภาเด็กและเยาวชน และเด็กในตำบล มีการขับเคลื่อนบทบาท มีส่วนร่วม มีพื้นที่และ กิจกรรมสร้างสรรค์	สำนักปลัด
รวม	12 โครงการ	-	-	424,000	424,000	454,000	454,000	454,000	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

2.5 แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	อุดหนุนที่ทำการปกครอง อำเภอสังขะตามโครงการ สนับสนุนการบริจาคนิเวศ ของกาชาดจังหวัดสุรินทร์	เพื่อสนับสนุนกิจกรรมของ อำเภอ	อุดหนุนที่ทำการปกครอง อำเภอสังขะ	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	ร้อยละ 100 ของโครงการ ดำเนินการ บรรลุตาม วัตถุประสงค์	1.กิจกรรมของอำเภอบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ 2.มีโลหิตเพื่อใช้รักษาผู้ป่วย ต่อไป	สำนักปลัด
2	โครงการอบรมจัดตั้งฝึกอบรม อาสาสมัครกับบริหารท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริมให้มีอาสาสมัคร บริหารดูแลผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส	ประชาชนตำบลม	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 100 ของผู้ได้รับ การช่วยเหลือ	1. มีอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส 2. มีอาสาสมัครเป็นผู้ที่มีจิตอาสา	สำนักปลัด
3	โครงการจัดฝึกอบรมทบทวน ความรู้เพิ่มทักษะให้แก่ อาสาสมัครกับบริหารท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริมเพิ่มทักษะให้แก่ อาสาสมัครบริหารท้องถิ่น ให้สามารถดูแลผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส	อาสาสมัครบริหารท้องถิ่น ตำบลม	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 70 ของผู้เข้าร่วม อบรมมีทักษะ เพิ่มขึ้น	1. มีอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส 2. อาสาสมัครมีทักษะเพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
รวม	3 โครงการ	-	-	205,000	205,000	205,000	205,000	205,000	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

2.6 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการบ้านธารน้ำใจ สร้างสุข สร้างรอยยิ้ม	เพื่อก่อสร้าง/ซ่อมแซม/ปรับปรุง ที่อยู่อาศัยให้ผู้มีฐานะยากไร้และ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ มีที่อยู่ อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง	ก่อสร้าง/ซ่อมแซม/ปรับปรุง ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ หรือ ยากจน ภายในตำบลม	-	100,000	-	100,000	-	ร้อยละ 100 ของผู้ได้รับการ ช่วยเหลือ	1. ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการหรือยากจนมีที่อยู่ อาศัยที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยที่ มั่นคงแข็งแรง 2. ช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับ ความเดือดร้อน	กองช่าง
รวม	1 โครงการ	-	-	-	100,000	-	100,000	-	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
6 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคม

2.7 แผนงานงบกลาง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1	โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	เพื่อสงเคราะห์ผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุตำบลม	11,400,000	12,000,000	12,500,000	13,000,000	14,000,000	ร้อยละ100ของ ผู้สูงอายุที่ได้รับ การสงเคราะห์	1.ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น 2.ได้รับการสงเคราะห์	สำนักปลัด
2	โครงการเบี้ยยังชีพคนพิการ	เพื่อสงเคราะห์คนพิการ	คนพิการตำบลม	48,000,000	50,000,000	55,000,000	60,000,000	65,000,000	ร้อยละ100ของ คนพิการที่ได้รับ การสงเคราะห์	1.คนพิการมีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น 2.ได้รับการสงเคราะห์	สำนักปลัด
3	โครงการเบี้ยยังชีพ ผู้ป่วยเอดส์	เพื่อสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์	ผู้ป่วยเอดส์ตำบลม	720,000	750,000	800,000	820,000	850,000	ร้อยละ100ของผู้ ป่วยเอดส์ที่ได้รับ การสงเคราะห์	1.ผู้ป่วยเอดส์มีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น 2.ได้รับการสงเคราะห์	สำนักปลัด
4	โครงการสนับสนุนกองทุน สวัสดิการชุมชนตำบลม (ออมวันละบาท)	เพื่อสนับสนุนสวัสดิการ ตำบลม	สนับสนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน ตำบลมแบบบูรณาการ	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	ร้อยละ 80 ของ โครงการดำเนิน การบรรลุตาม วัตถุประสงค์	1.การดำเนินการสวัสดิการ มีความคล่องตัวขึ้น 2.ส่งเสริมการออมเงิน เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียน	สำนักปลัด
รวม	4 โครงการ	-	-	60,220,000	62,850,000	68,400,000	73,920,000	79,950,000	-	-	-

หมายเหตุ : งบประมาณปี 66 - 70 ข้อ 1,2,3 อ้างอิงยอดจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ประจำเดือนกรกฎาคม 2564 เป็นการประมาณฐานข้อมูลงบประมาณ